

Riječ urednice

KLOŠTRANCI MEĐU ZVIJEZDAMA

DRUGI U GEOGRAFIJI, CRVENOM KRIŽU I RUKOMETU U HRVATSKOJ

Ukloštar Ivaniću od ovog proljeća, od sreće ptice cvrkuću, žabe krekeću i konji njaču na engleskom (hahahaha). A kako i ne bi kada ove godine imamo u školi županijsku prvakinja engleskog jezika, Martu Novaković, 8. b. Također je ponovno državna doprvakinja u geografiji i kada bi se za to postignuće davalna nagrada za putovanje na Mjesec, ona bi zasigurno bila jedna od astronautkinja. A mi, ostali, na zamisljenom putu po Milječnoj stazi možemo završiti najdalje do obližnje mljekare ili pašnjaka.

Također smo već tradicionalno u samom državnom vrhu i u pružanju prve pomoći, jer se naša ekipa Crvenog križa ovjenčala srebrnom medaljom, pa tako obližnje lječilište Naftalan ne mora strahovati da će ostati bez budućih medicinskih sestara i liječnica, štoviše, u županiji im nema ravnih. Kao što znamo, jedna od bivših članica ove grupe Lara Vasari, danas je studentica druge godine Medicinskog fakulteta u Zagrebu.

Od ove školske godine prvi put s radom je počeo Produceni boravak, njegovi članovi već su popularno prozvani boravkaši, a s njim je došla u naše redove i nova učiteljica razredne nastave Natalija Zovkić. Zapaženi su u školi dijelom i zbog toga jer sa svojom učiteljicom školskim hodnicima prolaze u redu poput „Pače škole“ tri puta dnevno na doručak, ručak i užinu.

Novost je i projekt EU Mlijeko u školama, pa se od sada redovito u razrednoj nastavi ujutro piće taj topli napitak. Stoga se nadamo da će naši učenici, u vremenima koja slijede, na svim razinama postizati sve bolje rezultate te da će odlazeći iz osmoljetke prerasti stup za mjerjenje visine u školskoj kuhinji. Tajna uspjeha krije se u mlijeku.

Tome u prilog govori i vijest koja nam je stigla u posljednji trenutak. Rukometna ekipa naše škole postala je doprvak države na natjecanju održanom 2. lipnja u Vinkovcima i sa sobom donijela pehar. Bravo za naše srebrne dečke! Očekuje se da će izbornik rukometne reprezentacije u skorije vrijeme biti čest gost u Kloštar Ivaniću.

Vlasta Tolić

Stižu nove medicinarke: Državne doprvakinje Crvenog križa

Petar Lauš, 6. a., kapetan ekipa s trofejem

Bicikl

S biciklom ču obići cijelu Hrvatsku,
zemlju dugu, a usku.
Vidjet ću kako pčela med radi
i neda medvjedu da se sladi.
Kako čovjek oranicu ore.
I kako je plavo more.
Gdje se kuha juha,
a gdje peče kruha.
Svom biciklu napraviti ću krila
da vidim gdje je kuća djedova bila.
Vratiti ću se kući kao da ništa nije bilo,
a zapravo mi je sve od putovanja milo.

Marija Čosić, 4. c

Kened Tunaj, 6. b

Ribice Katarina, Matilda i Marijana

Jučer poslijepodne ribica Katarina je plivala s ribicama Matildom i Marijanom u akvariju. Voda je bila prozirna i čista, ali su ribice pričale strašne priče o životu u moru. Matildi se svidjela priča o poznatom. U mornarskoj priči Katarini se najviše svidjela priča o zlobnom gusaru koji je cijelo vrijeme radio nevolje i plašio ribe. Marijani je bila najdraža priča o zlatnoj ribici. Ta zlatna ribica ispunjavala je tri želje. Bila je čarobna i zlatna.

Sara Martinčević, 3. c

Petra Kreber, 5. b

Da sam kralj...

Da sam nogometaš bio bih najbolji.
Messi i Ronaldo bi od mene tražili autograme.
Pucao bih s drugog gola i uvijek zabijao.
Mogao bih sam pobijediti cijeli protivnički tim.
Bio bih bogat i imao vilu s bazenom.
Imao bih mač i ponašao se kao kralj cijelog svijeta.
Putovao bih u Veneciju, London i Afriku.
U Africi bih pomogao svakom djetu.
Puno novaca bih izdvojio u dobrovorne svrhe.
Jako volim životinje i zbog toga bih imao puno zooloških vrtova.
Da sam nogometaš imao bih svoju zemlju.
Zemlja bi se zvala Kikiland.

Kristian Kovačić, 4. a

Kralj Zvonimir, Nikola Sporiš, 5. c

Da sam ptica...

Da sam ptica uzdigla bih se visoko i odletjela.
Pustila bih vjetar da me nosi.
Otišla bih negdje daleko i ne bih otvarala oči.
Sve dok ne bih došla dovoljno daleko.
Otišla bih na Južni i Sjeverni pol.
Zaronila bih u dubinu i postala riba.
Našla bih stanište koje ljudi ne bi mogli uništiti.
Pjevala bih glasno i uživala u slobodi.

Kristijana Vajda, 4. a

Ella Vađunec, 7. c

Da sam cvijet...

Da sam cvijet,
krasila bih livade.
Da sam cvijet,
šarene latice bih imala.
Da sam cvijet,
malena bih bila.
Da sam cvijet,
rasla bih na suncu.
Da sam cvijet,
najljepša bih bila ja!

Patricia Kašner, 4. a

Ella Vađunec, 7. c

Tea Brezovečki, 7. c

Da sam astronaut...

Volio bih da sam astronaut
pa da u najvećoj raketni poletim u svemir.
Vidio bih zvijezde, komete i daleke galaksije.
Možda ipak tamo negdje daleko
postoji planet sličan našoj Zemlji.
Maštam da jednog dana dođem do njega.
Možda bih tamo upoznao nama neka nepoznata bića
i njihov način života.
Bilo bi lijepo kada bi postojale takve raketne
i da sam ja astronaut.

Krešimir Gjurinski, 4. a

San dobre vile

PUT U NEPOZNATO

Bok! Moje ime je putnica Ivana Mirković Repić, po zanimanju navijačica Dinama! Nadimak mi je Repa zato jer volim repe. Upravo pakiram stvari za put u nepoznato. Vjerojatno se pitate zašto! Pa, zato što želim kraljevni naći plavu ružu kako bi ozdravila. Oh! Tako sam žedna! Zijev, Zijev! Tako mi se spava! Oohhh!...

NIGDJEZEMSKA – MOTEL MLIJEKOLOGIJA

Nalazim se u Nigdjezemskoj u motelu Mlijekologija. Oh ne, Ekologija! Soba 15, moj sretan broj. Osjećala sam se usamljeno. Raspakiravam torbu:

- Zeko Biskupić – tu, slonić Pero – Ždero – tu, obiteljska slika – tu, ali medo Pedo – nije tu. Neee...!

U snu sam šetala šumom i vidjela plavu vilu kako leti. Uzela sam mrežicu za leptire i uhvatila malu plavu vilu.

Matija Filipović, 5. b

Dobre vile, grupni rad, Iva Ganić, Monika Tunaj i Lana Baštan, 2. a

SLUGA S PLAVIM RUŽAMA

Do kraljevne sam putovala pet tjedana.
Došla sam vidjeti kraljevnu kako skače kraljevskim vrtom.

- „Što to radite kraljevno, pa vi ste bolesni!“
- rekla sam zaprepašteno.
- „Moj sluga, donio mi je plavu ružu, zato se gubi s očeva dvora.“ – oholo reče kraljevna.

Otišla sam s dvora i nastavila živjeti s malom plavom vilom Višnjom.

PLAVA VILA VIŠNJA

Vila reče: – „Molim te nemoj me ozlijediti, ovo mi je prvi put na sunčevu svjetlu.“

- „A kako se zoveš?“ Ona odgovara: „Višnja.“

- „A, znaš li gdje su plave ruže?“ – pitala sam je.

- „Znam, znam!“ – usklikne vila.

- „Hoćeš li mi pokazati gdje su?“ – pitala sam je.

- „Može, može, ali ne smiješ nikome reći.“ – reče mala vila i dovede me do travnjaka plavih ruža.

- „Naber, uzmi koliko ti srce želi!“ – reče mala vila uzbudeno. Uzela sam jednu plavu ružu i stavila je u čašu vode.

- „Sada idem.“ – rekla sam.

- „Mogu li s tobom?“ – upitala me mala vila.

- „Naravno da može!“ – rekla sam uzbudeno.

Sluga, Dino Kesedžić, 4. c

AUTOBRODOM OKO SVIJETA

LAĐA NA KOTAČIMA

Moja prijateljica Mini i ja odlazimo na putovanje u Australiju, u Sidney! Putujemo brodom. Sigurno se pitate kako ćemo putovati brodom po kopnu. Ah, za nas dvije, nikakav problem! Mini ima strica Milija koji nadograđuje svakakve potrebne stvarčice na prijevozna sredstva. Pa nam je ugradio kotače, na naš brod. Kada smo na kopnu, pustimo kotače, kada smo u vodi, kotači su spremljeni! Nego, idem ja spavati, sutra krećemo pa moram biti odmorna! Laku noć! 10 sati kasnije...

Lucija Pelesk, 8. c

U MODI JE CRVENO

Uh, aaaaaaaaa... Jutro! Stigla je Mini, spremne smo! Ali, gdje je hrana?! Mini mi odgovara: "Ne brini, već je u brodu!" Bile smo obje jako uzbudjene! Obje smo imale plavi kombinezon, crvene cipele i crvenu mašnicu s točkicama na glavi. Krenule smoooo!!! Na početku putovanja, Mini je kormilarila, a ja sam pazila na kompas. Prošle smo Tursku, vidjele Aja Sofiju ili crkvu svete Mudrosti! Ona je predivna, velika je, glamurozna, veličanstvena, čarobna... Najviše su nam se svidjela velika 4 stupa oko nje! No, morale smo dalje! Zatim sam ja kormilarila jer se Mini umorila! Prošle smo puno zemalja još do Irana, potrajalo bi da sve pišem. U Iranu smo vidjele toranj Milad, visok 435 metara!!! Bile smo oduševljene! Stale smo u Iranu da malo prošetamo. Nakon dva sata razgledavanja, krenule smo dalje. Kasnije smo došle u Indiju. Vidjele smo Taj Mahal, hram kojeg je Džahanšah dao izgraditi kao spomen na svoju rano preminulu ženu Perzijanku Mumtaz Mahal. Hram je velik i prekrasan!

Lorennna Kokotec, 8. a

NAŠ CIJL - AUSTRALIJA

Sada već putujemo dva tjedna i umorne smo, ali nećemo odustati od svog cilja! Ali, čekaj... Pa vi ne znate koji je naš cilj! Kako vam to nisam rekla?!? Dakle, mi putujemo do Australije, u Sidney! A do Australije želimo upoznati puno kulturno-povijesnih znamenitosti! A kada stignemo u Sidney, idemo posjetiti Kuću Opere (Opera House) gdje će se održati predstava: Najbolje prijateljice putuju svijetom. I baš smo zato mi odlučile putovati dugo, a ne avionom! Vozile se mi dalje i stigle u Maleziju! Iz broda vidjele planinu Kinabalu! Visoka je 4095 metara! Bile smo jako uzbudjene!

Nakon nekog vremena stigle smo i do Indijskog oceana. Napokon naši kotači nemaju više posla! Ali putovanje traje već jako dugo, i umorne smo, ali blizu! U oceanu smo vidjele samo beskrajno bespuće koje izgleda kao da mu nigdje nema kraja. Ali, ipak par sićušnih otočića koje smo vidjele, a na kojima su samo dvije-tri palme, oborile su nas s nogu! Nakon dva dana putovanja oceanom, stigle smo u Australiju!

PRIČA O DVIE Prijateljice

Do početka predstave u Sidneyu imale smo dva dana. Jedan dan smo se odmarale, a dva dana razgledavale grad. Ujutro smo se probudile uzbudjene i jedva smo čekale početak predstave. U predstavi su bile dvije prijateljice koje su putovale svijetom i upoznavale države i gradove. Bile smo oduševljene jer je ta priča slična našoj! U Sidneyu smo ostale još tjeđan dana i iskoristile vrijeme za razgledavanje. Kad smo se vraćale kući, išle smo istim putem i ponovno uživale u svakom trenutku. Kad smo se vratile bile smo jako sretne što smo doma! Ovo bih putovanje sigurno ponovila! A sada idem spavati! Laaaakuuuu noooooćć!!!!

Jana Bočkaj, 4. b

Ena Matijević, 8. a

Antonija Lapaš: Ja sanjam polarnu svjetlost

BIJEG IZ KRALJEVSTVA

Odgovornost krune

Ja sanjam polarnu svjetlost autorice Antonije Lapaš dirljiva je novela objavljena 2015. na internetskoj stranici za amaterske pisce (www.wattpad.com).

Ova topla, poetična priča prati mladu djevojku Florence u njenoj borbi s klimavim obiteljskim odnosima i krhkem vjerom u samu sebe dok pokušava pobjeći iz očevog u majčino kraljevstvo. Njena majka, kraljica Beatuma, napustila ju je ubrzo nakon rođenja, no u Florencinim očima, ona je jedina koja ju može spasiti od oca koji zlostavlja nju i njenog mlađeg polubrata. Otac želi da ona naslijedi prijestolje Auiruma, nakon njegove smrti, iako Florence ne misli da bi mogla podnijeti odgovornost koju kruna nosi sa sobom.

Dora Lauš, 1. a

Slavlje u Producenom boravku

posebnom toplinom u srcu. U novelu su uklopljene dvije pjesme kojima Florence izražava svoje psihičko stanje, a koje su u oštem kontrastu jer se između njih oslobođila svih okova što su je sputavali da se osjeća slobodnom.

Sloboda, istina i sreća

Naslov je od velikog značaja za priču jer glavna junakinja polarnu svjetlost doživljava kao krajnji oblik slobode, istine i sreće, nešto za čime žudi i što joj je isprva nedostižno. Stil kojim je djelo napisano obiluje izražajnošću i opisima koji su slikoviti i bogati usporedbama. Iako kratka, novela prsti osjećajnošću i nije se teško povezati s radnjom i likovima. Svaki je dio razumljiv i logičan te nema fraza, već svaka riječ ima svoj poseban značaj. Djelo predstavlja savršeno zaokruženu cjelinu.

Mene je ova novela istinski dirnula zbog stila pisanja i kratke, ali dojmljive karakterizacije likova. U meni je probudila svijest o snazi koju svaka osoba nosi u sebi i mnogobrojne emocije koje će teško zaboraviti. Preporučila bih priču svakome tko je imalo nesiguran u sebe, a spreman izdržati uragan srca neizbjegjan pri čitanju ovog malog remek djela.

Marta Novaković, 8. b

Lovro Gorić, 1. b, Dora Lauš, 1. a, Mislav Fukač, 1. a i Noa Tomić Babić, 2. a

Dani kruha i plodova zemlje

JESTIVA IZLOŽBA

Dan kruha te Dan zahvalnosti za plodove zemlje obilježili smo u petak, 24. listopada 2016. Već tradicionalno u atriju škole priređujemo izložbu pekarskih proizvoda, ukusnih peciva, kruščića i drugih delicia koje su pripremili učenici, a ispekle njihove mame i bake te plodova iz vrtova i voćnjaka. Izložbu je pratilo prigodni program s recitacijama koji je s učenicima osmisnila vjeroučiteljica s. Miljana Marušić. Uz molitvu župnik fra Drago Brglez blagoslovio je prepune stolove. Nakon programa u predvorju škole učenici su blagovali izložbene primjerke.

Ova manifestacija namjerava poučiti djecu o važnosti kruha ne samo kao prehrambene namirnice na našem svakodnevnom jelovniku već i na njegovu civilizacijsku, duhovnu i kulturnu važnost.

Prigodna predstava

Prepune košare obilja prirode

Plodove je blagoslovio župnik fra Drago Brglez

Tu su i slatki muffini

Snovi: Tajni simboli

SUSRET U ČUDNOJ ŠUMI

Hodajući kroz šumu jednog vedrog dana, ljut na cijeli svijet, udarao sam kamenčiće, sve dok jedan nije udario o veliku stijenu koja je bila prekrivena mrazom. „Usred srpnja!“ viknuo sam. „To su krivi oni znanstvenici. Sad ovakav sprej protiv muha, sad onakvi pesticidi... Tope se ledenjaci, velika zatopljenja... Pa eto ti i jedna zaledjena stijena usred šume, usred srpnja!“ S tim sam mislima otisao kući.

Prolazili su dani, tjedni... Napisao sam zadaću i sve ostale od početka školske godine, ali svaki dan, svako poslijepodne, kad sam sve naučio i napisao, vraćao sam se toj stijeni i kraj nje razmišljao.

Jednoga dana vido sam tu stijenu otvorenu. Nije se još otopila ni stupanj od prvog susreta s njom. Oko nje je bilo snijega. Što sam bliže prilazio k stijeni, bilo mi je sve hladnije. Pokušao sam se smiriti. Pozvao sam svog prijatelja Mihaela koji je bio ljut što sam mu potrošio, kao što je on rekao, dragocjeno vrijeme.

Sljedeće dane sam se vraćao i pronalazio poruke tipa: „Ti si mi jedini prijatelj.“ Pomislio sam: „Kud baš ja?“ No sabrao sam se. Poruke su se pojavljivale sve češće, ali ovaj put na egipatskom znakovnom pismu. Na Mihaelov prijedlog taj tekst sam odnio učitelju iz povijesti. Sljedeći se dan učitelj pojавio i objasnio mi da je samo jedan dio na tom pismu. Ono što je shvatio u prijevodu otprikljike znači da se nađemo u šumi. Učitelj me upitao: „Tko ti to šalje?“ Odgovorio sam kimajući glavom i mucajući: „Nnne znam.“

Mihael i ja išli smo na dogovoren sastanak s nekim. Čuli smo glasove i vidjeli svjetlost u daljini. Odjednom počele su stizati grude. Kao da je netko namjerno gađao Mihaela koji je na kraju i pobegao. „Tko si ti?“ viknuo sam, no nisam čuo odgovor. U jednom sam trenu dobio tupi udarac u zatiljak te pao u nesvijest.

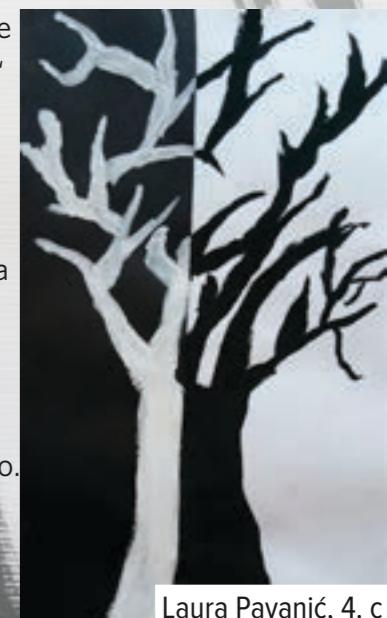
Ne sjećam se što je dalje bilo jer ujutro sljedećega dana, kad sam se oporavio i vratio na dotično mjesto, te stijene više nije bilo, ali od toga dana sanjam čudne i nerazumljive simbole. Nisam ih htio, ali nisam mogao ni utjecati na njih. Cijeli ovaj događaj će zauvijek ostati tajna, kao i tko je tajanstvena osoba, ako je uopće osoba.

Nastavio sam život, vratio se svojoj rutini kao da se ništa nije dogodilo.

Katja Rukavina, 4. c

Mihail Tomas, 4. b

Laura Pavanić, 4. c

Ernest Hemingway: Starac i more

Ulov velike sabljarke

Borba za preživljavanje

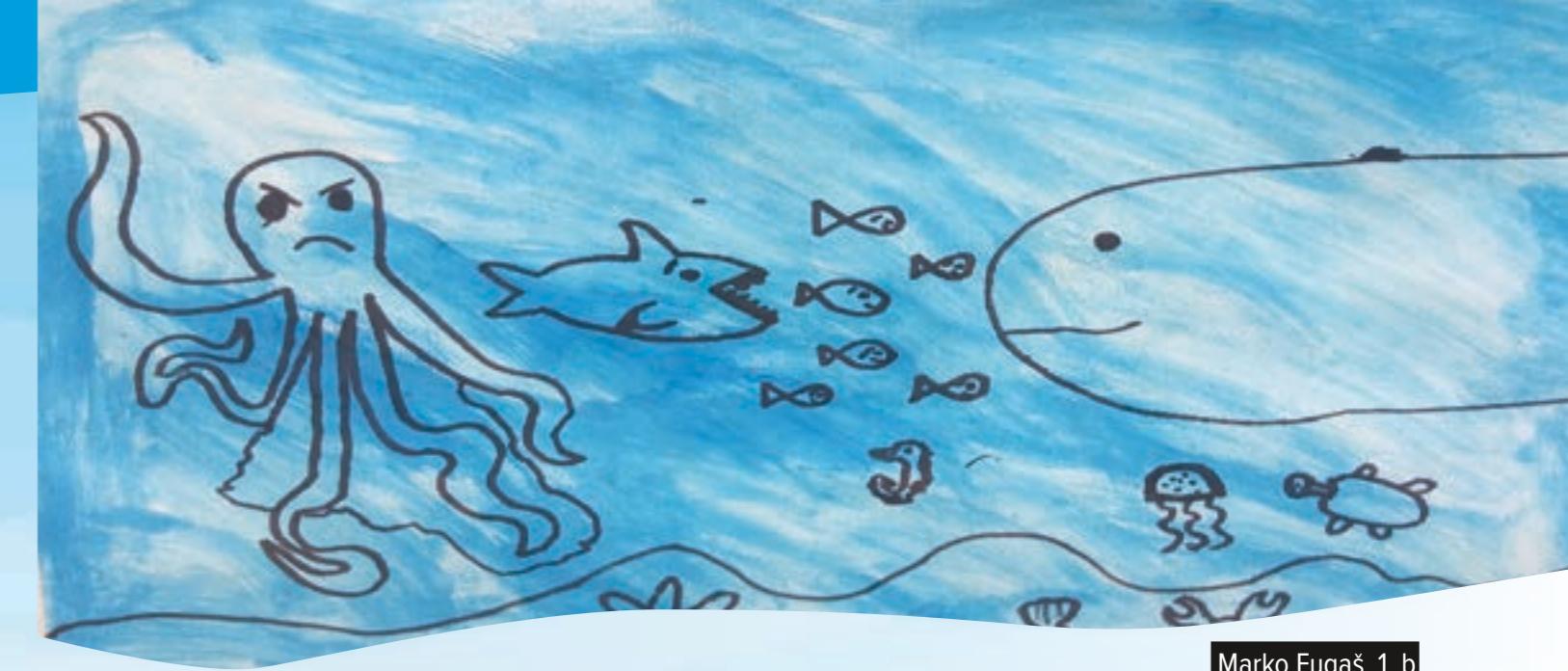
Roman „Starac i more“ američkog autora Ernesta Hemingwaya prvi put je izšao 1952. godine i postigao je veliki uspjeh.

Prvo u SAD-u, a kasnije i u cijelom svijetu. Mislim da je autor, koji je prošao sve svjetske ratove te tako, prošao sve i svašta, odlučio ljudima u velikom gradovima pokazati muke življenja u nekim dalekim i siromašnim krajevima. Držim da je htio svoju ratnu muku prenijeti na muku nekoga tko se i u miru bori za preživljavanje. Da je život iz dana u dan velika borba.

Santijago i Mandolino

U ovom romanu ta se borba odvija između starog ribara Santijaga i njegove nesreće zbog koje već 84 dana nije ulovio ribu. Tako je izgubio i svog pomagača, dječaka Manolina koji je otisao na drugi brod. Starac s jakom voljom i optimizmom isplovljava 85. dan. Tada mu zagrize velika sabljarka s kojom se bori dva dana i dvije noći, prema kojoj se odnosi s poštovanjem. Kada je uspije uloviti, njezina krv privlači morske pse.

Ivan Dolić, 1. b

Marko Fugaš, 1. b

Upornost se isplati

Iako se žilavi starac borio i davao sve od sebe, morski psi pojedu cijelu ribu i on dolazi na obalu noseći samo kostur ribe. Lik starca koji je doživio neuspjeh, ali i dalje pokušava jer nema druge mogućnosti, sviđa mi se jer pokazuje da je dobro biti uporan i stalno pokušavati unatoč velikim preprekama. Lik žilavog i upornog starca je po meni idealan lik čovjeka koji zna što želi postići i uporan je doći do toga, a u isto vrijeme odnosi se prema suparnicima s poštovanjem.

Nobelovac s razlogom

Pisac ne odvaja roman poglavljima i ne stavlja puno stilskih sredstava kako bismo dobili dojam neprestane radnje kao u pravom životu što romanu daje dozu realnosti. Djelo mi se sviđa jer vidim puno sličnosti između života pisca i lika. Zbog toga roman stvarno pokazuje način života u jednoj siromašnoj i izoliranoj zemlji.

Tamo ljudi unatoč siromaštvu daju sve od sebe i uporni su. Vjerojatno je to i Ernest Hemingway htio poručiti ljudima u Americi i Europi, stoga mislim da je s razlogom dobio Nobelovu nagradu za ovaj roman 1954. godine.

Vilim Đura, 8. b

Ivanić Grad: Crveni križ

NAGRADE LIKOVNJACIMA I LITERATIMA

U Crvenom križu u Ivanić-Gradu otvorena je izložba likovnih i literarnih radova učenika Osnovne škole braće Radića iz Kloštar Ivanića. Tema izložbe bila je usko vezana uz jednu od glavnih djelatnosti GDCK-a

Ivanić-Grad – dobrovoljno darivanje krvi, a za koju su učenici pokazali da imaju inspiracije na pretek. Prvo mjesto u kategoriji literarnih radova za „Pismo dobrovoljnom darivatelju

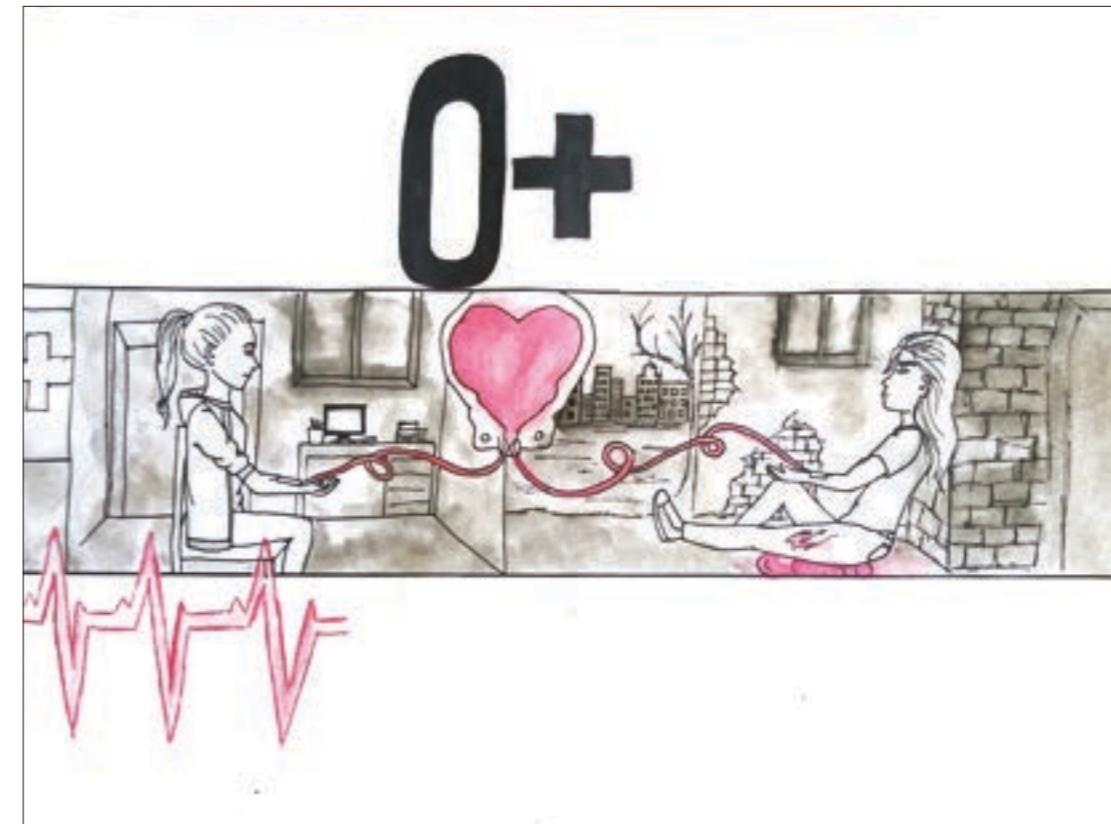
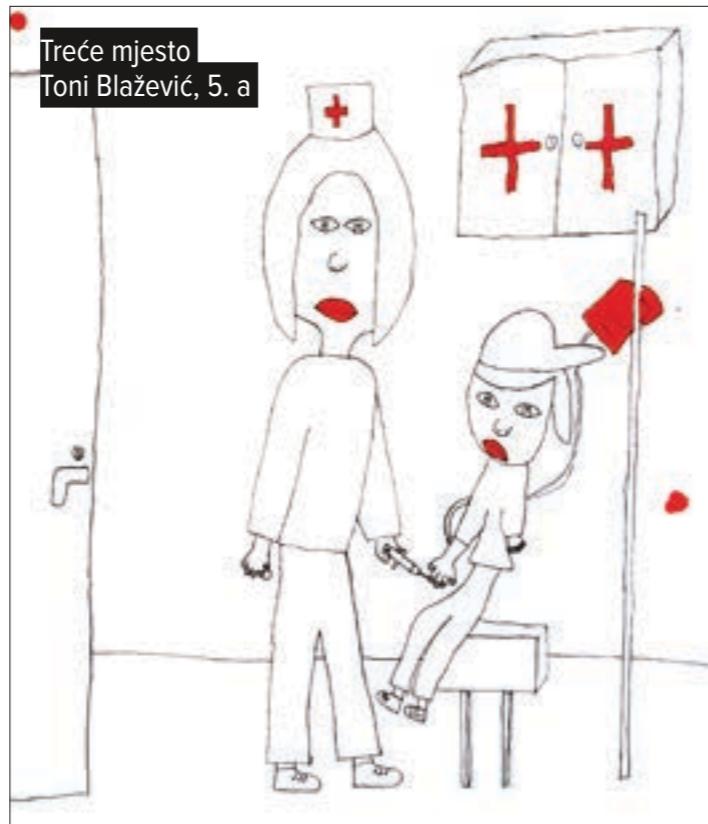
krvi“, osvojila je učenica Marta Novaković, 8.b,

drugo mjesto Valentina Šlipetar, 7.a, a treće mjesto pripalo je Viktoriji Buković, 7.a. U kategoriji likovnih radova, prvo mjesto osvojila je Marija Sušac, 8. b, drugo mjesto Anja Slunjski, 8.b, a treće mjesto Toni Blažević, 5.a. Nagrađeni učenici svoje su radove predstavili članovima Odbora GDCK Ivanić-Grad te članovima Savjeta za dobrovoljno darivanje krvi. Za svoju kreativnost, učenici su i nagrađeni prigodnim poklon bonovima.

Vesna Vučić

Nagrađeni učenici u Crvenom križu u Ivanić Gradu

Prvonagrađeni rad Marije Sušac, 8. b

Druge mjesto Anja Slunjski, 8. b

Junak u mojim očima

KRV JE ŽIVOT

Dragi dobrovoljni darivatelju krvi!

Čast mi je što ovo čitaš jer si u mojim očima junak. Spašavaš živote, a zauzvrat ništa ne tražiš. U ovom okrutnom, nemilosrdnom svijetu to je itekako vrijedno, zapravo neprocjenjivo.

Možda nisi svjestan što doista činiš kada daruješ krv. Možda i jesи. U tom mi slučaju dopusti da te podsjetim.

Krv je dragocjena. Ona predstavlja život. Da je ono što teče tvojim venama tek tekućina crvene boje, mješavina eritrocita, trombocita i leukocita protkana hemoglobinom, zar bi onda bio išta doli stroj? Ne, nikako. Ono što teče tvojim venama, što pumpa tvoje srce upravo je život. To je ono što te čini čovjekom. Upravo taj život dobrovoljno dijeliš. Zar to nije plemenito? Zar to nije dobro, nesebično, nešto što bi junak učinio?

PLEMENITI RAZLOG

Zamisli osobu koju voliš najviše na svijetu. Ona pati, gotovo umire. Zamisli njene ugasle oči, drhtave usne, blijede prste koji ti stežu ruku na posljednji pozdrav. Strašno je, znam.

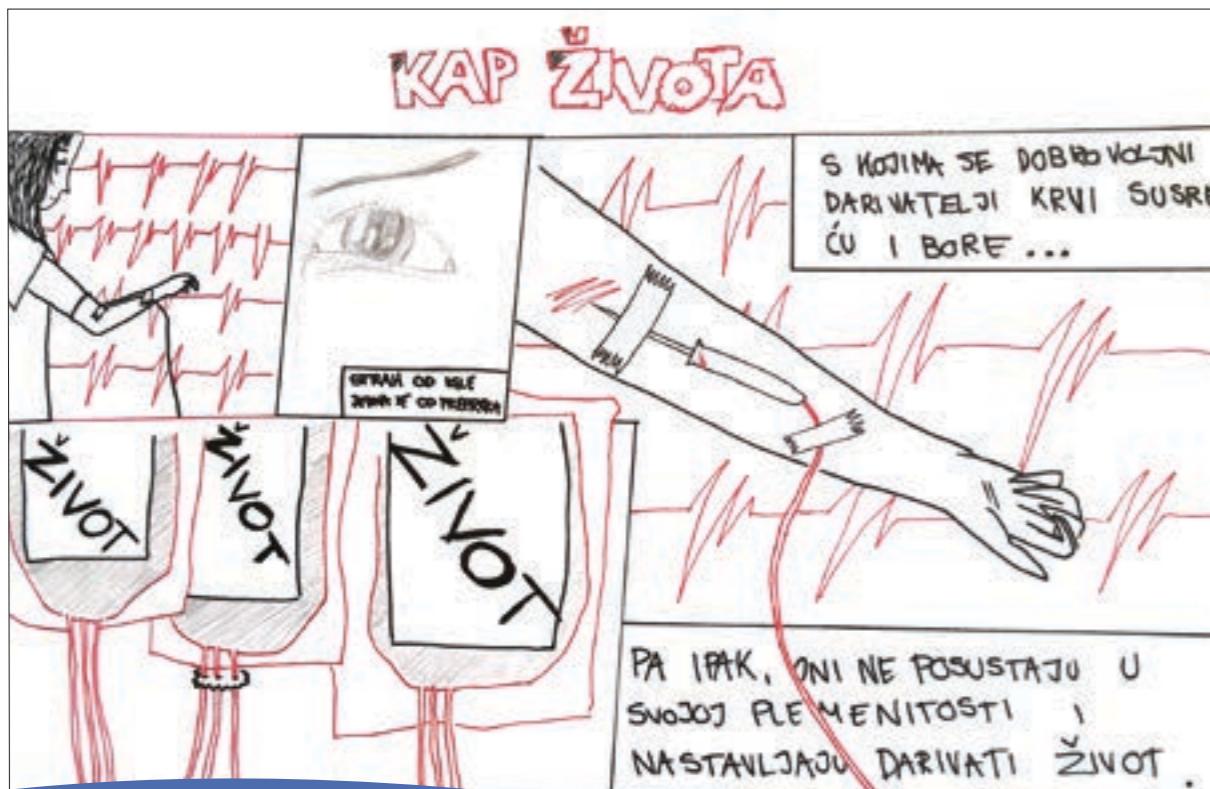
Ali osoba koju voliš naposljetku je spašena. I to kako, zamislil! Netko nepoznat, možda kilometrima udaljen, darovaо je kap života.

Nadam se da shvaćaš da si upravo ti taj netko, da je tvoja krv razlog ogromnoj sreći majke čije si dijete spasio. Možda si mužu vratio ženu, a možda će u budućnosti tvoja krv i meni zatrebatи.

Ljudi su krhka bićа, još k tome i neoprezna i život im lako isklizne kroz prste. Upravo zato, kad sljedeći put stupiš u ordinaciju oborузан samo svojom blistavom plemenitošću i dobrom voljom, imaj na umu da darivanjem svoje krvi spašavaš živote.

Hvala ti što odlučuješ biti junak.

Marta Novaković, 8. b

Marta Novaković, 8. b

DARIVANJE POTREBITIH

Uoči božićnih blagdana učenike 7-ih i 8-ih razreda naše škole s. Miljana Marušić uz pratnju učiteljice Irene Noth, 19. prosinca 2016., vodila je u posjet Caritasovom domu sv. Vinka Paulskog u Oborovu.

S punim vrećama slatkiša i poklona koje smo pripremili za štićenike doma, kako u ovo radosno i božićno vrijeme priliči, uputili smo se u goste. Radost i božićno raspoloženje bilo je obostrano. Veselje, smijeh, pjesma, gluma, pa red zagrljaja, tople energije, a nadasve ljubavi, pa pokoja suza izmjenjivali su se. Gledajući odnos među štićenicima i zaposlenicima nismo krili divljenje prema njihovoj predanosti u stvaranju obiteljskog okruženja, doma.

Povratak u Kloštar osvijestio nas je koliko je malo potrebno da bismo usrećili nekoga, a to često zaboravljamo. Kako bismo i u budućnosti njegovali prijateljske odnose dogovorili smo ponovni susret.

Irena Noth

Dugo Selo: Poludržavno natjecanje u rukometu

ZLATNI DEČKI

Rukometna ekipa naše škole osvojila je prvo mjesto na poludržavnom prvenstvu koje se održalo 12. svibnja 2017. u OŠ Ivana Benkovića u Dugom Selu. Naši učenici u sastavu: Petar Lauš, Ivano Hodžić Mehić, Roko Vulinec, Patrik Košić, Andro Ivaković, svi iz 6. a, Martin Zubatović i Filip Karlo Jerković iz 6. c, Ante Dolić i Nino Ivaković iz 5. c te Jan Šepci i Filip Brcko iz 4. b na natjecanju su odigrali tri utakmice. U završnoj utakmici pobijedili su učenike iz Novske i time se uvrstili na završno državno natjecanje početkom lipnja. Na natjecanju je sudjelovalo ukupno pet školskih rukometnih ekipa koje su uz nas pristigle iz Buzeta, Rijeke, Ogulina i Novske.

Čestitamo učenicima i njihovoj učiteljici Tihani Češković na izvrsnim rezultatima.

Tatjana Bakarić

Prvi na poludržavnom natjecanju: Naši rukometni učiteljicom Tihani Češković slave pobjedu

Zlatni pehar u rukama kapetana Petra Lauša, 6. a

Sisak: 21. državno natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa

SREBRNE CURE

Ekipa mladih Crvenog križa Osnovne škole braće Radića, Kloštar Ivanić ove godine na 21. državnom natjecanju mladih Hrvatskog Crvenog križa osvojila je drugo mjesto. Domaćin natjecanja za 2017. godinu bio je grad Sisak. Natjecanje se tradicionalno održava u Tjednu Crvenog križa - 11., 12., 13. i 14. svibnja.

Anja Slunjski, 8. b
pruža pomoći
unesrećenome

HUMANITARNO DJELOVANJE

Cilj natjecanja usmjeren je na motiviranje mladih za humanitarno djelovanje u zajednici i njihovo okupljanje radi razmjene iskustava i ideja o radu mladih Hrvatskog Crvenog križa. Natjecanje se sastojalo od dva tematska dijela:

- provjera znanja o Međunarodnom pokretu Crvenog križa i Crvenog polunjeseca, Hrvatskom Crvenom križu, međunarodnom humanitarnom pravu i ljudskim pravima
- provjera znanja i vještina pružanja prve pomoći.

VELIKA KONKURENCIJA

Na natjecanju u Sisku uz pratnju mentora sudjelovalo je više od 250 mladih iz cijele Hrvatske koji su pokazali snagu, znanje i humanost. Natjecalo se ukupno 20 ekipa - 10 ekipa pomlatka (Split, Ivanić-Grad, Buje, Darda, Koprivnica, Zagreb, Ivanec, Nova Gradiška, Šibenik i Delnice) i 10 ekipa mladih (Osijek, Vinkovci, Split, Zagreb, Sisak, Krapina, Buje, Koprivnica, Zadar i Rab).

Naše djevojke, u sastavu: Anja Slunjski, 8.b, Valentina Šlipetar, Niku Cvitković, Natali Brcko, Niku Rukavina i Lucija Virić iz 7.a, pod vodstvom mentorica Martine Srake i Marije Hegol, pokazale su odlično znanje i vrhunske vještine u pružanju prve pomoći te se vratile kući sa srebrnom medaljom u kategoriji pomlatka.

Ponosni smo na naše djevojke, te čestitamo cijeloj ekipi i njihovim mentoricama, koje su napravile odličan posao. Pokazale su da je GDCK Ivanić-Grad već dugi niz godina u samom vrhu ovog natjecanja.

GDCK Ivanić-Grad

Ma nismo mi iste vrste

Ma nismo mi iste vrste.

Kod nas ne postoji vrijeme.
Mi trgamo kazaljke sa satova,
Palimo vatre što nikad ne gasnu,
Ne bojimo se ni krvni ratova.

Za nas zvijezde cvjetaju
U onim ludim besanim noćima.
Mjesec zastaje svako malo
I divi se svjetlu u našim očima.

Za svaku prašnu cestu pod nogama
Kiša napiše novu baladu.
Mi ne znamo za tišinu
Iz srušenih snova čipkamo nadu.

Zlato nam se trusi pod prstima
Jer mi ne vjerujemo u zlata i srebra.
Mi vjerujemo u ljubav od koje pucaju srca
I hrabrost od koje pucaju rebra.

Ma nismo mi iste vrste.

Zbog tuđih osmijeha vi gubite boje.
Za zemlju vas veže dijamantni lanac.
Pohlepa i zavist šapću vam na uho,
A onaj u ogledalu već odavno je stranac.

Tražite put kojega nema.
Kad otvorite oči, i dalje ste u tami.
U sobi punoj izgubljenih duša
Tako ste sami, sami, sami.

Marta Novaković, 8. b

Marta Novaković, 8. b

Martin san

Djevojčica Marta voljela je promatrati svemir i zvijezde svojim teleskopom. O zvijezdama je znala apsolutno sve. Važno je spomenuti kako je bila skromna, a za svade i oholost nije htjela ni čuti. Jedne večeri oko ponoći Marti se spavalo od predugog promatranja zvijezda te je zaspala naslonjena na teleskop.

Od jedanput se stvorila na neobičnom planetu udaljenom od Zemlje i Sunca milijunima godina. Imala je sivu haljinu s crnim srcima i čipkom na rubovima, a na glavi je nosila zlatnu krunu koja je u svemiru izgledala kao biser na dnu mora. Oko nje su bile milijarde zvijezda različitih oblika. Jednostavno, Marta nije mogla vjerovati gdje je. Čak joj je i Mjesec uputio skroman smiješak. Htjela je ostati tamo gdje je zvijezde vole, a Mjesec joj se smije.

Nije se htjela vratiti u oholu i tmurnu stvarnost punu svađa, nezadovoljstva i netrpeljivosti. Marta je pomislila kako bi bilo dobro da se ovdje ostane, ali u taj se tren vratila u stvarnost. Kada je Marta pogledala na sat, bilo je pola jedan u noći. Rastegnula se i pogledala kroz teleskop na kojem je i zaspala. Jedna mala, ali slatka zvjezdica joj je namignula. Marta se osmjehnula i krenula prema krevetu s pitanjem u glavi:

- Kako mi je mogla namignuti? Vjerojatno još uvijek spavam!

Pitanje ju više nije mučilo, htjela je samo ne probuditi se.

Ines Bijader, 6. a

Ines Bijader, 6. a

Anamarija
Turina, 7. c

Moj mačić Bucko

Moj mačić Bucko stalno jede,
kad ja najđem, on odmah prede.
Velik je kao jastučić,
ima mekan trbuščić,
ima punu zdjelicu,
oko vratića ima crvenu mašnicu.
Svi ga jako vole,
jer ide u razne škole!
Psići se ne slažu,
ali mu pomažu!

Jana Balug, 3. a

Josipa
Marić, 8. a

Mačak Cendro

Moj mačić debeo je k'o praščić.
Bijele su mu šapice kao snježne grudice.
Siv mu je trbuščić, hladan mu je nosić.
Mačić papa ribice i druge slasticе.
Neće loviti mišiće, spava pokraj pećice.
Najviše na svijetu ja volim svoga mačića.

Tena Dianić, 3. a

Izgubljeni pas

Neki dan nestao je moj pas. Odlučila sam pratiti njegov trag koji me odveo skroz do šume. Hodala sam sve dublje i dublje u šumu. Krošnje su postajale sve gušće i uskoro više nije bilo ni sunčevog sjaja da mi obasja put. Sa sobom nisam imala bateriju ni ikakav drugi izvor svjetlosti. Okrenula sam se kako bih se vratila natrag kad su se odjednom oko mene skupile krijesnice, mnogo krijesnica. Svjetlile su i pokazivale mi put. Odlučila sam ih pratiti. Dovele su me do potoka. Tamo je stajala djevojka u dugoj bijeloj haljini, duge plave kose i plavih očiju s leptirom na lijevom ramenu. Gledala sam je s divljenjem dok je svirala harfu i pjevala. Mješavina njenog glasa i zvuka harfe bila je očaravajuća. Ubrzo se oko nje okupilo mnoštvo životinja, među kojima i moj pas Medo. Pogledala sam prema njemu i više nisam čula glas one djevojke. Shvatila sam da gleda prema meni sa strahom u očima. Ustala je s kamena, uzela harfu i pobegla u šumu. Nakon njena odlaska, sve su životinje krenule za njom, osim jedne, mogu psa. Pozvala sam ga k sebi i pogladila ga. Već je bilo predvečerje i trebala sam krenuti kući. Krijesnice su se opet pojavile te meni i Medi pokazivale put. Vrativši se kući, zatekla sam zabrinute roditelje. Pokazala sam im Medu. Pitali su me gdje sam ga našla. Ja sam se nasmijala i sačuvala ono što se dogodilo u šumi između sebe i Mede.

Lana Brcko, 6. b

Lana Brcko, 6. b

Odnos prema kućnim ljubimcima

Bio jedan pas po imenu Sparki. Imao je vlasnike koji su ga nedavno odbacili. Nosio je znak na kojem piše – Udomi me! Jednog dana, dok je šetao ulicama svi su ga gledali i došaptavali se:

- Gle, on traži dom! – ali, nitko mu nije prišao. Uskoro je pala noć i počeo je pljusak, praćen grmljavom i munjom.

ZAVIJAO ISPRED VRATA

Sparki, izmoren od lutanja, legne na tepih ispred vrata jedne male, trošne kućice. U toj kući živjela je starica sa svojim unukom. Pošto nisu imali sredstava za krevet, ležali su na slami. Sparkiju je bivalo sve hladnije i hladnije pa je počeo zavijati. Zavijao je dok se nisu otvorila vrata.

Bio je to dječak Ivo koji je živio u toj kućici s bakom. Ugledao je Sparkija, psa s medaljonom oko vrata. Htio je pročitati što piše na njemu. Ali, dječak još nije išao u školu i nije znao baš dobro čitati. Pozvao je baku da mu pomogne. I baka pročita natpis: „Udomi me!“.

Ivi se na prvi pogled svidio pas i zatraži od bake da ga zadrži. Baka pristane te dade gladnom psu malo mesa i vode. Pripremi mu i košaru s velikim jastukom pred vatrom koja je gorjela u velikom starom kamnu.

Sljedeće jutro Sparki počne lajati želeći probuditi udomitelje. Uz njih, probudio je i susjede, načelnika sela koji je svima šefovao i njegovu kćer, malu zvijer Margaretu. Margaretu bijesno ustade iz kreveta, pogleda kroz prozor i ugleda Sparkija s Ivom.

NOVAC ZA PSA

Margareti se odmah svidi pas. Znajući da je Ivo siromašan, pozove ga i ponudi mu novac za Sparkija kojim bi mogao kupiti kuću, hranu i odjeću. O tom prijedlogu Ivo obavijesti baku i ona pristane. Međutim, Ivo je već toliko zavolio psa te mu bude teško rastati se od njega.

Stoga Margareta doda:

- Možete ga doći posjetiti kad god hoćete! – te se sretno uputi kući vodeći psa na uzici.

NOĆ U BOGATAŠKOJ KUĆI

Sparki je tu noć prenočio u bogatoj kući načelnika. Ujutro se prejeo kao nikada do tada. Bio je razočaran kada se Margaretra ujutro nije htjela igrati s njim.

Istdobno, Ivi je nedostajao Sparki te se sjeti što mu je Margaretra obećala. Uputi se k njoj i zatekne ju kako telefonira s prijateljicom, a Sparki tužno drži lopticu u ustima.

Kad je završila razgovor Ivo od nje zatraži da mu vrate psa. To čuje načelnik, razljuti se kao medvjed i vikne na Margaretu:

- Što, dovela si psa?

Dok mu se ona opravdavala, Ivo uze Sparkija i odvede ga svojoj kući.

Margareta prešuti tati da je ona psa otkupila od bake i Ive.

Iste večeri, na načelnikovu adresu stiglo je pismo. To je bio poslovni poziv iz drugoga grada. Načelnik je donio brzu odluku o preseljenju.

Ivo je najesen krenuo u prvi razred osnovne škole. Upoznao je puno novih prijatelja, a svi oni su se divili njegovom psu Sparkiju.

Vanessa Jozic, 3. c

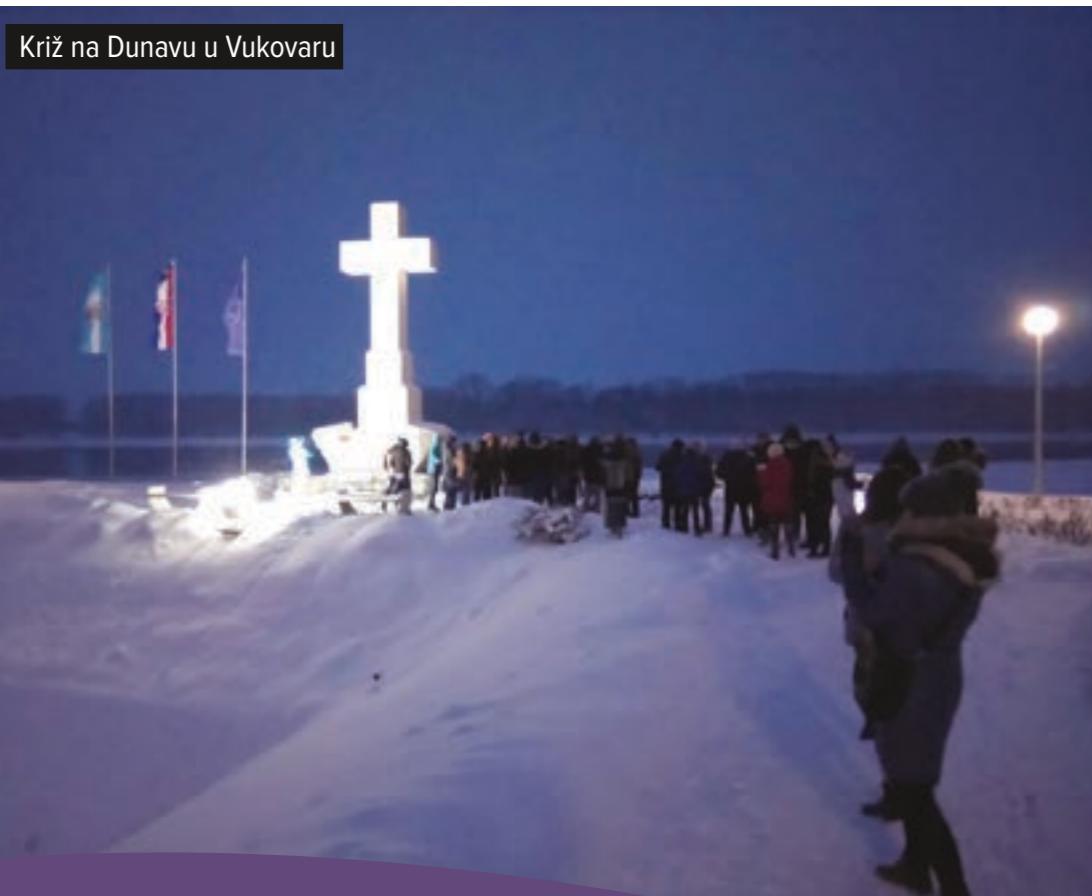
Ilustracije:
Vanessa Jozic, 3. c

U okviru projekta „Posjet osmih razreda Vukovaru“

PORUKE MIRA IZ GRADA BIJELIH KRIŽEVA

U sklopu projekta „Posjet osmih razreda Vukovaru“ učenici naše škole posjetili su 17. i 18. siječnja 2017. u organizaciji „Memorijalnog centra Domovinskog rata“ najznačajnija mesta stradanja našeg naroda u Gradu-heroju. Ovčara, Trpinjska cesta, Bolnica i vodotoranj ostavili su dubok trag i trajni pečat u našoj suvremenoj povijesti i putu prema slobodi. Iako mnogima od nas ovo nije bio prvi posjet Vukovaru, nitko nije ostao ravnodušan na priče o stradanju samog grada i njegovih stanovnika te 1991. godine. Upoznavši se pobliže sa živim svjedocima agresije i njihovim potresnim svjedočanstvima naši učenici su tijekom dva dana boravka u gradu stekli mnoga dodatna znanja, ali ipak dragocjeniji su osjećaji s kojima se vraćaju kući. U razgovoru s njima saznajem da ih se najviše dojmila pričao o radu bolnice tijekom opsade, kao i Memorijalno groblje sa 938 bijelih križeva koji simboliziraju žrtve Vukovara. Da su naši učenici ovu terensku nastavu itekako shvatili ozbiljno, dovoljno je bilo vidjeti s kakvim su se žarom natjecali na kvizu znanja na kojem su osvojili prvo mjesto. Iako još uvijek prepun rana, grad Vukovar nije na izdisaju, dapače poruke mira upućene u sklopu projekta daju nam nadu u bolje sutra i trajni mir.

Ivan Novak

Križ na Dunavu u Vukovaru

Pučki dom u Kloštar Ivaniću: Predavanje o Gradu - heroju

SJEĆANJA NA ŽRTVE

TUŽNA OBLJETNICA 18. STUDENOGA

I ove školske godine obilježili smo obljetnicu pada Vukovara u Domovinskom ratu. Iako se mi nismo rodili u doba rata, učimo u školi i po pričama starijih o stradanjima branitelja i civila, duboko suosjećamo sa žrtvama i njihovim obiteljima. Tako smo uoči 18. studenoga kada se obilježava ovaj tužan dan slušali o ratnim stradanjima od izravnih sudionika borbe s područja Ivanić-Grada te smo gledali video projekcije.

86 DANA ODOLJEVAO NEPRIJATELJU

Grad heroj junački se borio i odoljevalo neprijatelju tijekom 86 dana bombardiranja. Nedužni ljudi, starci žene i djeca u koloni toga dana napustili su svoje domove i otišli u izbjeglištvo. Da se žrtva Vukovara nikada ne zaboravi, palimo svijeće u Parku hrvatskih branitelja, pišemo literarne radove i crtamo na temu rata. To je naš, dječji doprinos, sjećanju na sve one koji su zaslužni za slobodu u Hrvatskoj u kojoj živimo.

Predavanje popraćeno video snimkama i izložbom fotografija

ŽIVIMO HRVATSKI SAN

SLAVNA PROŠLOST

Vozeći se autobusom skupljao sam posljednji atom vlastite topline jer sam poznavao te zavojite ceste koje su prolazile modernim urbanim, ali i zapuštenim ruralnim područjima. Uočavao sam gdjekoji razrušenu kuću kao spomen tužne, ali slavne prošlosti toga kraja. Iako pod snijegom, mogao sam prepoznati mjesta koja sam toliko puta video na televiziji. Grad je, koliko je mogao, živio normalno toga dana. Ljudi su išli svojim putem, a spomenici stajali na mjestu čekajući na mene. Tada su se vrata autobusa otvorila i ja sam bio spreman zakoračiti u povijest.

VUČEDOLSKA KULTURA

Prvo naselje na području današnjeg Vukovara bilo je Vučedol. Nastaje oko 3000. godine prije Krista kao najveće naselje toga doba na širem području srednje Europe. Vučedolska kultura bila je vrlo razvijena - prva je započela serijsku proizvodnju lijevanog željeza i imala vrlo razvijenu poljoprivredu. Mislim da je zbog toga bilo logično što smo najprije posjetili Muzej vučedolske kulture koji nas je svojom arhitekturom uveo u to davno doba.

DVORAC ELTZ

Nakon ovog muzeja posjetili smo dvorac Eltz u kojem se nalazi postav Gradskog muzeja. Obitelj Eltz svoje je posjede u Vukovaru kupila 1736. godine, a dvorac je konačno dovršen 1781. godine. U vrijeme svoga vladanja širim vukovarskim područjem ova je obitelj uvelike utjecala na gospodarski i kulturni razvoj grada nakon osmanske paleži. Muzej posjeduje sve kulturne znamenitosti naše bliže, ali i dalje povijesti.

MOST FRANCUSKOG DRAGOVOLJCA

Široka ulica vodila nas je od muzeja prema središtu grada. Tržnica, u ratno vrijeme strateško sajmište, sada je samo trgovačka. Centar grada okružile su visoke zgrade usmjeravajući nas na Most Jean-Michel Nicoliera, koji je dobio ime po francuskom dragovoljcu palom u ratu te veliki kameni križ na ušću Vuke u Dunav koji pod snijegom i reflektorima doista izgleda kao vječni spomen, ali i opomena.

MEMORIJALNI CENTAR

Sljedeće smo jutro najprije krenuli put Memorijalnoga groblja žrtava Domovinskog rata. Tu smo vidjeli prave strahote neprijateljske agresije i uništavajućeg stroja koji je uništoj tolike znamenitosti koje su stvarane tijekom povijesti, ali i ono puno važnije – ljudi koji su samo htjeli živjeti u miru, slobodi i svojoj domovini. Na groblju je 938 bijelih križeva koji simboliziraju isti broj ubijenih žrtava. Žrtve nisu samo iz Vukovara, već i iz drugih dijelova istočne Slavonije, a ekshumirane su nakon mirne reintegracije 1998. godine.

IZLOŽBA U BOLNICI

Naposljetku smo posjetili i Vukovarsku bolnicu. Iz nje je 19. i 20. studenoga 1991. godine izvedeno oko 260 zarobljenika, uglavnom pacijenata ranjenika i bolničkog osoblja. U podrumu bolnice danas se nalazi izložba koja prikazuje sve nehumanne uvjete rada kojima je bolnica bila izložena tijekom napada na Vukovar. Bilo je to potresno iskustvo koje nam pokazuje da neprijatelj nije prezao ni pred čim da dođe do svog sverazornog cilja.

VOŽNJA CESTOM SUZA

Vozili smo se istom cestom kojom su 25 godina ranije išli zarobljenici iz bolnice. Nažalost, vremenski uvjeti nisu nam dopustili prići bliže lokalitetu Ovčara gdje su s noći 20. na 21. studenoga ubijena 264 zarobljenika iz Vukovarske bolnice. Tada sam bio ponosan na hrvatske branitelje ne samo iz Vukovara, već iz cijele Hrvatske jer znam da po Hrvatskoj ima još puno malih Vukovara koji su stradali za domovinu. Preplavila me tuga jer nismo posjetili Ovčaru, ali to će svakako uraditi idući put.

BUDUĆNOST JE NA NAMA

Usprkos činjenici da rat nismo, nasreću, osjetili neposredno na svojoj koži, osvijestili smo koliko je Vukovar zapravo velik i koliko su njegovi stanovnici pretrpjeli, ali i dalje zadržali dovoljno snage da ga dignu iz pepela. Mi smo generacija koja, zahvaljujući njihovoj žrtvi, danas slobodno raste, budućnost one Hrvatske za koju su oni dali najvrjednije što su imali - živote. Njihove su sudbine opomena da i sami, ulažući u sebe i izgrađujući se kao osobe, ostvarujemo njihov san o slobodnoj Hrvatskoj, dostoјnoj njihove žrtve.

Vilim Đura, 8. b

Na Trpinjskoj cesti

Ne dam se, borim se

U početku bijaše tama
I po tami lebdje Lepard
Stvoritelj!
Načini on svjetlo,
Svjetlo obavi tamu.
Ali komu će tama služiti?

Načini Kifila, od tame sačinjena,
Zlo bijaše u njemu
Bez sjene.

Prođe vrijeme.
Kifil se upita:
Zašto on gospodari mnome?
Stvori svjetlo Fenisa.
Stvori svjetlo Kvancija.
Stvori svjetlo šume.

Kifil reče: Sad smo jači!
Zavlada sjena, zavlada um, misao.
Sjena vlada mnome.

Ali, ne dam se!
Borim se!

Benedikt Matijević, 7. b

Emanuel
Tunaj, 4. b

Dora Tomić Babić, 4. b

Neznanje

Je li sunce ustajalo
Isto kao danas
U očima ljudi
Prije tisuću vjekova?

A tlo pod njihovim nogama?
Je li se treslo kao sada?
Koliko njih je imalo satove
Koji su kucali umjesto srca?

Oni koji su disali tada
Jesu li prepoznali trenutak
Kad je planet krenuo nizbrdo
A zvijezde zasjale naopako?

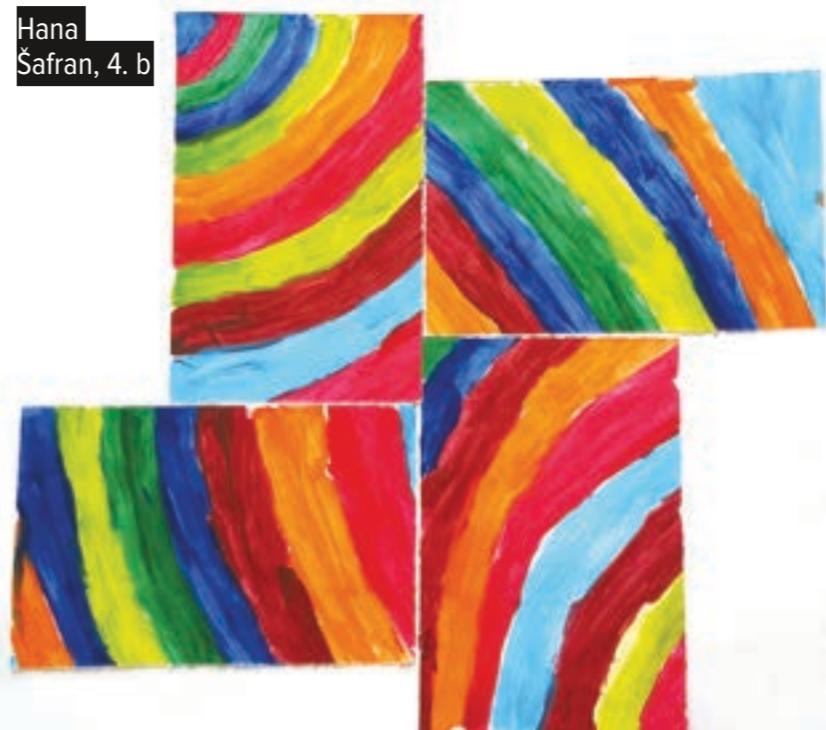
Ili su bili kao mi,
Predivni u svom neznanju,
Kaleidoskop misli
Koje onima poslije neće biti važne?

Marta Novaković, 8. b

Jana Bočkaj, 4. b

Hana
Šafran, 4. b

Didaktička igra

Telefoniranje zadataka

Učenici u produženom boravku dobili su novu igru. Radi se o uređaju koji se sastoji od telefona od spužvastih cijevi u bojama i poveza na očima. Cijevi su spojene i međusobno umrežene. Učenici tako razgovaraju, postavljaju pitanja jedni drugima i uče odgovarati punom rečenicom. Putem uređaja telefonskim slušalicama uvježбавaju rimu riječi i matematičke zadatke. Isto tako, igraju igru Pričam ti priču u kojoj svaki učenik govori jednu riječ, a sljedeći učenik novom riječu smisleno se na nju nadovezuje. Učenicima se igra svidjela. Igru smo dobili zahvaljujući novčanoj donaciji općine Kloštar Ivanić.

N. Z.

Večer matematike

Težak predmet na laku način

Naša škola četvrtu godinu zaredom priredila je početkom prosinca Večer matematike. To je projekt kojeg organizira Hrvatsko matematičko društvo uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, a predstavlja skup interaktivnih radionica koje potiču izgradnju pozitivnog stava učenika prema matematici.

Učenici su imali priliku sudjelovati u nizu zanimljivih radionica kojima je cilj bio približiti matematiku učenicima u osnovnoškolskom uzrastu te poticati izgradnju pozitivnog stava prema matematici koja se često smatra najtežim predmetom.

Učeći kroz igru potvrdili smo da matematika može biti i zabavna te dokazali da matematičke probleme rješavamo svakodnevno, a da toga nismo ni svjesni, jer se matematika nalazi u svakom dijelu života.

Hrvatski povijesni gradovi opasani zidinama

Karlovac i
zvjezdasta
utvrda

Korčula, tlocrt
grada u obliku
riblje kosti

Ston,
šetnica na
zidinama

Zadar, grad
na poluotoku

Nastavnu cjelinu Planiranje prostornih površina na likovnoj kulturi u osmom razredu obradili smo tako da smo crtali tlocrte hrvatskih povijesnih gradova opasanih zidinama. Doznali smo da su se gradovi utvrđivali zbog obrane od neprijatelja te da uglavnom imaju pravilnu mrežu ulica koje se protežu u smjeru sjever – jug što je važno radi provjetravanja, lakšeg snalaženja u prostoru, ali i opskrbe namirnicama. Takav raspored ulica utemeljen u antici zadržao se do danas.

Učili smo pomoću mreže prenosići veličine s formata A4 na A0. Gradske utvrde crtali smo crnim markerom, a kuće unutar njih oblikovali smo od kolaža. Naučili smo razlikovati gradske zidine koje prate prirodne odlike terena, kao što su Zadar, Poreč, Dubrovnik, Ston i Trogir, a radi se o gradovima na obali koji su se njima branili od napada s kopna, ali i s mora te gradove koji imaju pravilne, zvjezdaste zidine kao što su Karlovac i Slavonski Brod, nastali u doba baroka prema trendovima onoga doba.

Razredi su se podijelili u grupe i izradivali tlocrte koji su sada izloženi i krase unutarnji prostor naše škole.

V. T.

ISPLETI KOŠARU

Znate li isplesti košaru od kartona?

Nešto slično pletu se i košare od trstike, koje ima u izobilju u našem kraju uz rijeku Lonju.

Za košaru od kartona potrebno vam je:

- kartonska kutija
- škare
- skalpel
- ljepilo (tekuće ili vruće)
- klamerica

Irezati i vrpce
veličine 30 cm

Priprema:

Irezite od kartona dva jednakata kruga ili ovala. Izrežite vrpce od 30 cm i vrpce nešto duže nego li je opseg kruga. Ne morate računati, otprikljike prislonite karton dovoljno dugačak uz krug i procijenite.

Izrada:

Na krug zrakasto lijepite vrpce od 30 cm. Potom preklopite rad drugim krugom i zalijepite točno uz rubove prvoga.

Vrpce
zalijepiti na
krug zrakasto
i preklopiti
drugim krugom

Pletenje:

Potom uzdignite okomito vrpce i između njih naizmjenično provlačite vodoravne vrpce nešto veće od opsega kruga tako da je jedna okomita vrpca unutra, a druga van.

Sastavite krajeve vodoravne vrpce klamericom ili vrućim ljepilom. Potom ponovite postupak s tom razlikom da će prilikom provlačenja nove vodoravne vrpce, okomita vrpca koja je bila unutra, sada biti van i obrnuta. Postupak ponovite još dva puta.

Košara treba imati 4 reda vodoravnih vrpci. Potom okomitu vrpcu koja je završavala unutra provlačimo kroz vanjske vodoravne vrpce do dna ruba košare, a onu koja je završavala van provlačimo kroz unutarnje vodoravne vrpce do dna ruba košare. Od ostatka kartona oblikujemo ručku i klamericom ju pričvrstimo uz rubove košare. Rad je gotov!

Vlasta Tolić

Natali Brcko, Valentina Šlipetić,
Fran Šinjor, Niko Cvitković, 7. a
i njihova košara

Zagreb: Posjet Tehničkom muzeju i Interliberu

Dan posvećen znanosti

Početkom studenoga 2016. godine učenici završnih razreda naše škole posjetili su Tehnički muzej „Nikola Tesla“ i Interliber na Zagebačkom velesajmu. U muzeju su vidjeli mnoga znanstvena dostignuća, od izuma Nikole Tesle do električnih automobila i aviona, a posjetili su i planetarij u kojem su gledali Mjesec, zvijezde, Sunce i planete. Potom su na Velesajmu posjetili sajam knjiga, Interliber, te razgledali nova izdanja hrvatskih i stranih nakladnika. U susjednom paviljonu održavao se sajam video igara Infogamer koji je bio odredište i „gejmera“ naše škole.

Karlo Majsec, 8. c

Na predavanju u Tehničkom muzeju o izumima našeg Nikole Tesle

Vježba Vatrogasne postrojbe Ivanić-Grad

Spašavanje iz požara

Kako bi se ponašali u slučaju da u školi izbije požar? – bila je tema vatrogasne vježbe koja se u petak, 20. svibnja 2016. održala u našoj ustanovi. Riječ je o vježbi koja će se održavati svake dvije godine s namjerom da u slučaju vatrene poštati učenici, učitelji i ostali djelatnici škole budu spremni za spašavanje. Upravo radnje napuštanja zgrade na četiri ulaza vježbali su nakon velikog odmora kada se oglasila neprekidna sirena. Njezino zavijanje bilo je znak da zgradu prema planu treba napustiti u što skorijem roku, učitelji trebaju uzeti dnevničke i s učenicima se uputiti van bez trčanja i ostati na livadi ispred škole. Tako je i bilo na vježbi koju je organizirala Vatrogasna postrojba Ivanić-Grad.

Prema utvrđenom planu jedna osoba je ostala zarobljena u požaru. Bio je to učitelj Tomislav Pavković kojega je vatra zatekla u učionici. Toliko se razbuktala da nije mogao više sići stubama. Tada su stupili na snagu vatrogasci i pokretnim ljestvama s košarom spasili ga s prvog kata. Sve se sretno završilo, a najbolje u svemu je bilo to što je to bila samo vježba, a ne stvaran događaj. U akciji je spašena i jedna mama koja se u to vrijeme u školi zatekla na informacijama i ranjenik na štakama.

Učitelj Tomislav Pavković u košari za spašavanje

Evakuirani učenici s učiteljima prizor su promatrati na livadi ispred škole

Program EU

Mlijeko u školama

Od ove školske godine naša škola sudjeluje u programu Europske unije „Mlijeko u školama“. Tim programom nastoji se u školaraca potaknuti navika redovitog uvrštanja mlijeka i mliječnih proizvoda u svakodnevni obrok, važnih za pravilan razvoj u dječjoj dobi.

Program mlijeka u školama ima prehrambenu, ali i obrazovnu razinu, jer kod djece razvija svijest o važnosti zdrave prehrane od najranije dobi.

Tim programom učenici razredne nastave dobivat će besplatno šalicu svježeg mlijeka jednom tjedno i bit će im poslužena kao dodatak obroku.

U Hrvatskoj mlijeko osigurava proizvođač Vindija d.d.

Poznato je da prehrambene navike koje djeca steknu u ranom djetinjstvu utječu na odabir namirnica i način prehrane u kasnjem životnom razdoblju, a time i na zdravlje u odrasloj dobi.

Kako ova zdrava navika djeluje na rast i razvoj djece najbolje je provjeriti na stupu za mjerjenje visine u školskoj kuhinji.

V. T.

Produceni boravak

Prednosti rada u manjoj skupini

Uz donacije općine Kloštar Ivanić i upornost ravnateljice Tatjane Bakarić u Osnovnoj školi braće Radića osnovan je ove školske godine produženi boravak. Trenutno je u produženom boravku četrnaest učenika prvih i drugih razreda, a njegova prednost je rad u manjoj skupini učenika. Za što bolju uspješnost i napredak učenika bitna je suradnja učiteljica i roditelja.

U boravku učenici ponavljaju i usvajaju nastavni sadržaj redovitog programa i pišu domaću zadaću. Imaju organiziran doručak, ručak i užinu. Sudjeluju u programima škole i izrađuju likovne radove.

U produženom boravku učenici stječu nova poznanstva i prijateljstva.

Natalija Zovkić

Novinarka Radio Ivanića u posjetu boravkašima

Zagreb: Adventski sajam i 3D film u Cinestaru

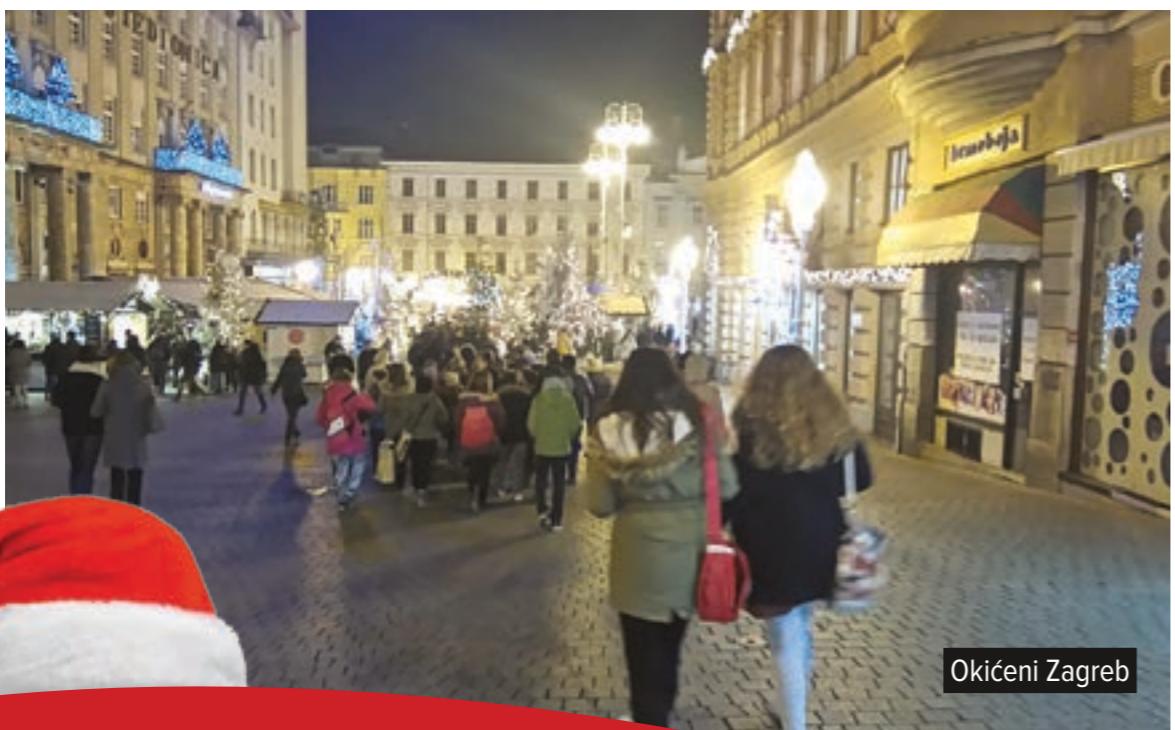
Svečarsko božićevanje

Advent u Zagrebu, po svemu je poseban, je po drugi put zaredom najbolji adventski sajam u Europi kamo su se učenici petih razreda naše škole pod vodstvom učitelja uputili sredinom prosinca 2016. godine.

Najprije smo uz spomenik Augusta Šenoe slušali od učiteljica hrvatskog jezika, Antonije Borić i Irene Noth živopisne zgrade njegova života te tadašnjem izgledu Zagreba. Šenoa je izuzetna pojava u povijesti Hrvatske, posebice Zagreba, radio je u Hrvatskom državnom arhivu, bio je pisac prvog povjesnog romana i gradonačelnik Zagreba sve do svoje smrti 1881. godine.

Šetajući Europskim trgom obišli smo popularne kućice s jelom, pićem i ukrasima na Adventskom sajmu. Najprije smo stali pored plana grada Zagreba na Trgu bana Jelačića. Začudjujuće je vidjeti Zagreb u malom, pravi europski grad, metropola. Bjelina Trga i niske temperature užurbale su nas prema Zrinjevcu. Očarao nas je blještavi park, mnoštvo užurbanih, a dobro raspoloženih ljudi. Nakratko smo se zaustavili i ponešto pojeli, kupili sitnice i krenuli na kino-projekciju „Trolovi“ u Cinestaru, u Branimir centru. Dvorana, projekcija... samo za nas. Jakne u ruci, ruksaci na ramenima, kokice, sokovi pa još i 3D naočale, teškom „mukom“ smo se smjestili i uživali u „Trolovima“. Blještavilo, vesele boje, plesna glazba i dobro raspoloženje nosilo je i nas i učitelje (Danicu Pergar, Tomislava Pavkovića, Antoniju Borić i Irenu Noth) u dobrom raspoloženju sve do povratka u Kloštar.

Irena Noth

Ivanić-Grad: Božićni sajam

Prodaja naših rukotvorina

Božićni sajam održao se u subotu, 17. prosinca 2016. godine u Ivanić Gradu. Učenici i učiteljice naše škole sudjelovali su na sajmu s našim rukotvorinama Školske zadruge Kloštar. Na našem štandu ponudili smo kupcima božićne ukrase, kuglice od stiropora ukrašene salvetnom tehnikom, anđele od perlica, srčake od filca, magnete s likovima bubamare i bumbara, svijeće od voska, mirisne sapune,. Tu se našao i nakit od kože i perlica kao što su narukvice, ogrlice i vrpce za kosu. Iako je bilo jaaako hladno, uspjeli smo se zabaviti i nasmijati ali i nešto i prodati.

Također smo 22. prosinca 2016.godine u školskoj športskoj dvorani nastavili s prigodnom prodajom božićnih ukrasa.

Vesela družina na Sajmu: Zabavili se, smijali i ponešto prodali...

Borići, kuglice, anđeli...

Srčaka od filca

Produženi boravak

Mali slastičari

Danas smo u produženom boravku bili mali slastičari i radili smo čokoladne lizalice.

Donosimo vam recept da ih možete i sami izraditi kući i njima počastiti goste.

Za čokoladne lizalice potrebno vam je:

- 200 g Dorina tamne čokolade za kuhanje
- Šarene mrvice, bademi ili ljješnjaci
- Masni papir za pečenje
- Štapići za ražnje

Preprema:

- Tamnu čokoladu izlomiti na kockice te ih u lončiću na štednjaku miješati dok se čokolada ne otopi.
- Kada se čokolada ohladi u male vrećice izliti čokoladu. Odrezati vrh vrećice.
- Na masnom papiru pripremiti štapiće za ražnje i oko štapića oblikovati željeni oblik.
- Na kraju posipati čokoladu šarenim mrvicama.

Čokoladne lizalice izvrstan su izbor za zabave i rodendaska slavlja.

Tom ukusnom desertu ne vesele se samo djeca, već i odrasli.

Natalija Zovkić

Buduće poduzetnice

Kartonska tvornica čokolade

Promišljanja o budućem zanimanju počinju još od najranijeg djetinjstva. Tako se uz razmišljanje o životnom pozivu potiče kreativnost. Stoga su na satovima likovne kulture u metodičkoj cjelini Masa/volumen i prostor: Složene prostorne cjeline i konstrukcije, učenici imali zadatku od kartona i kartonske ambalaže izraditi vozilo, autobus, kamion, bager, dizalicu i slično. Dok su ostali učenici prihvatali zadatku, jedna grupa se izdvojila i predložila da želi izraditi tvornicu čokolade. Kako uvijek imam razumijevanja za posebne želje, pogotovo za učenike koji se izdižu zamislama i ostvarenjima iznad školskih zadataka primjerena svojoj dobi, dozvolila sam da ostvare zamisao. I pustila ih da rade pa čemo vidjeti što će od toga biti...

I, stvarno... Unutar kartonske kutije nikao je industrijski pogon s miješalicama, stubištem, strojevima, radnicima... Petašima je zasigurno ostao u živom sjećanju prošlogodišnji posjet tvornici Kraš u Zagrebu, zaključujem. Tvornicu od kartona izradili su Patricija Papić, Matea Kozina, Veronika Bradić, Kristina Klarić, Paula Pečić i Anđela Ćurić iz 5. a.

Vlasta Tolić

Patricija Papić i Matea Kozina, 5. a na satovima likovne kulture oblikovale od kartona vanjski i unutarnji prostor tvornice čokolade

Božićno-novogodišnja priredba i otvorenje Eko kutića

Svečanost šarenih komfeta

I ove godine naše učiteljice i učenici pokazali su da se osim učenja, u školi otvaraju mogućnosti za poticanje i razvijanje kreativnosti i različitih interesa. Stoga smo kao i svake godine na božićno novogodišnjoj priredbi vidjeli rezultate njihovih vježbanja u plesnim, ritmičkim, glazbenim, recitatorskim i dramskim točkama.

Tom prigodom svečano je otvoren Eko kutić koji nam je u okviru projekta Udruge Zlatno doba donirala Javna ustanova Zeleni prsten Zagrebačke županije. Tako je naša škola postala jedna u nizu onih koje su od sada bogatije za mjesto gdje ćemo moći učiti, raditi i realizirati projekte vezane uz zdravije življenje i ekološko osveštено razmišljanje.

Bila je to svečanost uz okićenu jelku i Jaslice te šarene komfete, pjevali se Zvončići i Radujte se narodi, a poželjno je bilo i imati i crvenu kapu s bijelim coflekom poput Djeda Božićnjaka. Pozornicu je osmisnila grupa Vizualni identitet.

Svečanosti su nazočili svi učenici i učitelji škole te tehničko osoblje. U goste su nam došli roditelji učenika te župnik fra Drago Brglez, načelnik općine Kloštar Ivanić Željko Filipović i bivši ravnatelj Blago Šimić.

V. T.

Otvorenje Eko kutića i predstava pred pozornicom

Marta Zubatović, 7. b
ponavlja tekst

Katarina Gjurinski, 6. c
s crvenom kapom

Narodna baština kraja

Pjesma zbora
razredne nastave

Uzbuđenje uoči nastupa

Veronika Đerek, 7. b

Točka folklora razredne nastave

Franka u žemlji čудesa

Jednog lijepog sunčanog dana, moja prijateljica Mia i ja igrale smo se Barbikama.

„Baš ti je lijepa Barbika!“ rekla sam Miji.

„Znam“ rekla je Mia i počela govoriti gdje joj je kupila odjeću.

„Ova svijetlo roza torba je iz pariškog dućana *Eiffel*, marke *Gucci*, a ova haljina je iz trgovine *La costa...*“

Samo sam klimala glavom i govorila „Daa, ahaa...!“ A njezine riječi sam čula kao bla, bla, bla...

ČUDESNI NAPITAK ZA BARBIKU

Nakon toga sam pokazala Miji knjigu o Barbi vilama. U knjizi je pisao recept za napitak koji se zove: Kako oživjeti Barbiku?

„Hajde Franka, hajde, oživimo Barbi!“ govorila mi je Mia.

„U redu, ali ti ćeš mi dodavati sastojke.“ rekla sam joj.

U dvorištu je bilo puno stvari: ogromnih kuhača, divovskih kotlova, topova s komfetama...

„Što će nam komfete?“ pitala sam zbunjeno.

„Paa, kad Barbi oživi ispučat ćemo komfete!“ rekla je Mia.

Započele smo pripravljati napitak.

„Daj da vidim sastojke.“ kažem i počnem čitati:

„1 muha, 300 buha, šarena juha, sve pomiješajte i dodajte: leptira gluhog, cipelu ludu i smrdljivu grudu.“

„Čudan recept, ali nadam se da pali.“

Antonija
Jerković, 8. a

Sve smo promiješali i smjesa je postala pakleno crvena.

„Nadam se da će uspjeti!“ dodam i prelijem Barbi smjesom. Lutka počne treptati:

„Živa sam ?!“ progovori i zapleše u baletnoj haljinici.

PUT U BARBILAND

Na zadnjem okretu Barbi je odletjela torbica u top za komplete. Mia se slučajno naslonila na okidač. Bum, tras, kras, špras, pras! I torbica je odletjela.

„Neeee, moja taškica, aaahhaha!“ rekla je tužno Barbi. Prema mojim proračunima i smjeru vjetra odletjela je u Barbilland.

„Prvo moram prizvati portal, onda moramo doći do Sivih stijena pa skrenuti desno do brda Zlobrda te ravno do Ponora Lutkica pa skrenuti lijevo, pa desno, pa malo natrag, pa ravno do Barbi Zemlje!“

„Na karti piše kako ćemo prizvati portal!“

„Čitat ću recept, a vi mi dodajte sastojke.“

„Dlake sijamskih lisica, paukove noge, borove iglice i utrobu crva.“

Prosuli smo smjesu na kamenjar, a kamenjar je postao portal. Uskočili smo u portal.

Odjednom smo se našle na livadi punoj cvijeća. Bio je to raj, Barbiraj!

Franka Marković, 4. b

Ella
Šepc, 8. b

SA ŠTRUMPFOVIMA U MODROJ ŠPILJI

PUT NA VIS

One godine otpovat će s obitelji na Vis. Kupat ćemo se i posjetiti Modru i Zelenu špilju. Naravno, morali smo se pakirati dugo. Prvo smo pakirali odjeću i obuću pa kupaće kostime i napuhance, masku, peraje, dihalicu, ručnike i nekoliko sestrinih igračaka i čak osam krema za sunčanje. Mama je ponijela hladnjak, prijenosni naravno, sestrinu bočicu i dudu. Tata je otisao na benzinsku postaju i natankirao naš auto Ford. Približivši se primorskom kraju morali smo nastaviti trajektom. Stigavši na Vis, parkirali smo bliže hotelu u koji smo odsjeli. Kada smo stigli u naš apartman, raspakirali smo stvari i spremni krenuli na plažu. Tata je uzeo naočale za plivanje, kupaće gače, ručnik i japanke, a ponio je i ležaljku. Mama je uzela kupaći kostim, japanke i dva ručnika (jedan za nju, a jedan za sekiju) i vodene papuče te malu sekiju koja je nosila jednodijelni kupaći kostim i šlapice za vodu. Ja sam za rođendan dobila robota-spremnika koji me prati i nosi moje stvari pa je nosio set za ronjenje, ručnik, drugi kupaći kostim i sestrin obruc te gumene igračke. Nosila sam kupaći kostim i lagani haljinu i japanke na petu te svoj veliki obruc koji izgleda kao krafna.

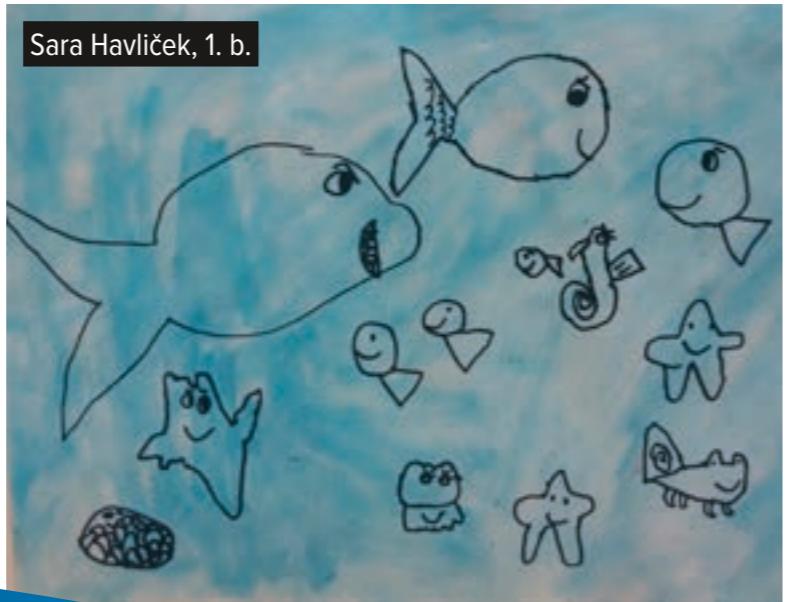
Ella Vađunec, 7. c

DUPINI NA PLAŽI

Stigli smo na plažu, a prije kupanja namazali se da ne izgorimo pa promatrali delfine. Kad je pala večer, uživali smo u sladoledu i šetrnji. Sutradan smo posjetili Zelenu špilju i shvatila sam zašto se zove „zelena“, voda u njoj nije bila modra, nego zelena. Seka je spavala, a tata, mama i ja šetali smo špiljom. Sljedeći dan smo posjetili Modru špilju. Kad smo ušli, mama i tata su govorili kako je špilja prekrasna, sekia se smijala i vrckala, a ja sam bacila pogled na pod, jer je nešto bilo čudno. Vidjela sam papir veličine prsta i kraj njega bočicu. Brzo sam ih zgrabilo. Pogledala sam bočicu ispunjenu plavom tekućinom i pročitala što piše na papiru:

- Ne razumjem! Nečitko je! - govorila sam u sebi - Uh! - rekla sam kad sam se spotaknula i bacila i papir i bočicu u vodu. Brzo sam došla do mesta gdje su pali bočica i papir. Vidjela sam neki vir, pa otvor u vodi.

- Što je to? - prozborila sam.

Sara Havliček, 1. b.

Odjeni Štrumpetu, zadatak grupe u 8. b na likovnoj kulturi

- Što je to? - pomislila sam, dok me voda povlačila jer sam je dodirnula. Voda me povlačila u dno sve dok nisam udarila u nešto tvrdo i ostala bez svijesti.

Kad sam došla k sebi, shvatila sam da sam u šumi. Gljive su bile poput kuća, a stabla visoka poput nebodera. Još nisam bila u najboljem stanju kad sam čula mijaukanje koje se činilo kao rika lava. Netko me zgrabio i odvodio kad sam udarila o gljivu i ponovno pala u nesvijest.

- Gdje sam ja - govorila sam trljujući oči rukama. Spazim da me gleda nekoliko plavih ljudi s bijelim kapama. Tek sam tada bila zbumjena.

- Tko ste vi? Tko sam ja? Gdje sam?

A plavi ljudi su povikali: - Zar ne znaš?

- Nemam pojma - odgovorila sam.

- Pa gdje si ti do sada bila?

- Ne znam. Dvaput sam se onesvijestila! Halo!

SUSRET SA ŠTRUMPFOMA

Počeli smo razgovarati pristojno, onda sam primijetila da izgledam isto kao oni, samo što je to njima bilo normalno, a meni ne. Objasnili su mi sve, a ja sam na kraju razgovora jedva promucala: „Šššttrrruummmffooovii?“ pa sam se ponovo onesvijestila. Kad sam se smirila prepoznala sam lica koja su mi uljepšala djetinjstvo. Pa sam im izgovarala imena: Štrumpflipa, Papa Štrumpf, Štrumpfeta, Hrga, Lumen i Trapavi... objasnila sam im tko sam i odakle dolazim. - Moramo te odvesti kući do ponoći, inače će ostati zauvijek. - reče Štrumpflipa - U redu. - reče Hrga tražeći kartu. - Aha... Moramo prijeći Štrumpfo-most do sela. I tako smo mi prešli most i došli u selo pa smo vidjeli ostale Štrumpfiće. - Nastavimo kroz šumu do Gargamelovog zamka. - zaključi Hrga. Prošli smo šumu i vidjeli sve šumske životinje, od mrava do mede, a na kraju tog puta: Gargamelov zamak. Nismo vidjeli Gargamela, ali nas je Azriel naganjao cijelim putem. - Uh, jedva smo uspjeli pobjeći! Ali moramo još do slapa i onda možeš doma. - reče Hrga. Na putu do slapa vidjela sam samo kamen. Kad sam došla do slapa oprostila sam se sa svima i zaronila. Ponovno sam se našla u stvarnom svijetu. Objasnila sam sve mami i tati, a oni su se nasmijali i rekli: - Imaš bujnu maštu! A ja sam se onda upitala: - Jesam li sanjala?

Dora Tomić Babić, 4. b

Dorija Dokmanić, 1. b

Zagreb: Državno natjecanje mažoretkinja

PRVAKINJE HRVATSKE

Na Državnom natjecanju mažoretkinja koje se održalo u nedjelju, 23. travnja 2017. u Zagrebu u Dvorani KK Podsused, kadetkinje i juniorke iz Kloštar Ivanića osvojile su zlatnu medalju. Iz naše škole sudjelovale su: Lara Bičanić, 3. c, Jana Bočkaj, Hana Pavun i Franka Sloup, 4. b, Patricija Papić i Matea Kozina, 5. a, Katja Sloup 6.b, Lucija Pečić i Marta Zubatović, 7. b. te Elena Hegol, 7. c.

Petrinja: Međunarodno natjecanje

VELIKI USPJEH KLOŠTRANSKIH MAŽORETKINJA

Kloštranske mažoretkinje nastupile su na međunarodnom natjecanju koje se održalo 19. ožujka 2017. u Petrinji te su se kući vratile s četiri zlatne, jednom srebrnom i jednom brončanom medaljom.

Uspjehe su postigle u sljedećim kategorijama:

- dječja mini formacija štap - 1. mjesto
- solo štap kadeti - 1. mjesto
- mini formacija štap kadeti - 2. mjesto
- mini formacija pom-pon kadeti - 3.mjesto
- mini formacija štap juniori - 1. mjesto
- mini formacija batonflag juniori - 1. mjesto

Nakon odlično određenog turnira slijede pripreme za europsko prvenstvo koje će se održati od 22. do 25. lipnja 2017. u Giulianovi u Italiji.

JA SAM SLIKAR PROLJEĆA

Jednog jutra probudilo me Sunce lupkajući svojim zrakama na prozor. Šapnulo mi je da treba moju pomoć. Stizalo je proljeće, a sve je bilo još uvijek uspavano i tmurno. Sunce me zamolilo da zajedno probudimo prirodu i obojimo je. Dalo mi je paletu i vodene boje, ali samo one proljetne, vedre i tople, i igra je mogla početi. Najprije sam Sunce obojila narančastom da jače sja i da dan bude topliji. Zatim smo otišli na livadu. Od sunčevog dana trava se zazelenila. Cvijeće sam obojila šarenim bojama - žutom, ljubičastom i crvenom. Ubrzo sam čula marljive pčele i bumbare kako lete oko šarenih cvjetova. S livade smo krenuli prema šumi. Drveće je izgledalo tužno jer nije imalo lišća, pa sam opet uzela paletu i nacrtala zeleno lišće. Šuma je odmah bila veselija. Pogledala sam prema nebu, tamo su još uvijek bili sivi oblaci. Zamolila sam Sunce da puhne i otjera tmurne oblake. Ostalo je nekoliko malih oblačića na koje sam nanijela bijelu boju da više ne budu sivi i tmurni. Od svega toga sam se malo umorila. Sunce mi se zahvalilo i reklo: "Ti si pravi slikar proljeća!"

Antonela Hržina, 3. a

Viktorija
Vulinec, 5. b

Školski vrt

JESEN – SPAVANJE PRIRODE

U jesen, priroda odlazi na počinak pa tako spava i školski vrt. Cvijeće vene, lišće otpada, jedino se još trava zeleni. Da naš vrt bude uredan i takav dočeka proljeće potrebno ga je dotjerati, odrezati granje, počupati uvenule travke, okopati zemlju. Stoga su učenici prionuli poslu, uzeli tačke i ispunili ih uvelim biljem. Priroda može snivati do proljeća...

PROLJEĆE – BUĐENJE LUKOVICA TULIPANA

S dolaskom toplih proljetnih dana učenici su uredili cvjetne nasade oko škole. Posadene su perunike i hortenzije. Niknule su ujesen posadene lukovice tulipana koje je školi darovao gospodin Mislav Lukša. Nasade smo brižno oplijevili i okopali. Tako je školski vrt ovoga proljeća prepun razigranih boja sezonskog cvijeća.

Tulipani trebaju našu brigu

Pravilan raspored sadnica

PRAVILAN RASPORED SADNICA SALVIJA, BEGONIJA I KADIFA

Pet stotina cvjetnica salvija, begonija i kadifa školi je osigurala Općina Kloštar Ivanić. O tome kako će se sadnice raspoređiti pri sadnji, crtežom se pobrinula gđa Ivančića, teta spremačica u školi. Sadnju su odradili zadrugari četvrtih i petih razreda s pedagoginjom Vesnom Vučić.

Za čišću prirodu i zdravije društvo

Okuplja učenike i učenice trećih i četvrtih razreda koje zanima priroda i sve što je vezano uz zaštitu prirode. Ukupno nas je dvadeset i dvoje.

Cilj nam je razvijati svijest o bogatoj biološkoj raznolikosti i o važnosti očuvanja prirodnog bogatstva. Poticati ljubav prema prirodi i razumjeti međusobnu povezanost ljudi i prirode te osvijestiti kako čovjek svojim neodgovornim ponašanjem prema prirodi može štetiti sam sebi.

U našem radu nastojimo obilježiti sve važnije datume kao što su: Svjetski dan mora (22. 9.), Svjetski dan zaštite životinja (4.10.), Dan jabuke (20.10.), Dan lastavica (19.3.), Svjetski dan zaštite šuma (21.3.), Dan voda (22.3.), Dan planete Zemlje... uz svaki važniji datum odaberemo biljku ili životinju te istražujemo sve o njoj. Učimo gdje žive, čime se hrane, kako se ponašaju, kako su građene, crtamo, pišemo i igramo se. Na primjer, uz Svjetski dan mora odabrali smo sredozemnu medvjedicu, proučili je i izradili plakat o njoj.

Pri istraživanju koristimo internet, enciklopedije, časopise, mikroskop odnosno sve nama dostupne izvore. Učenici često sami ili u paru žele istražiti neku biljku ili životinju pa nam istraživanje kod kuće prezentiraju na satu. Naše teme nisu vezane samo uz planet Zemlju već i uz svemir. Tako su dvije djevojčice proučavale

planetu Sunčevog sustava, a zatim su nam prezentirale naučeno.

U planu nam je održavanje i uljepšavanje našeg školskog dvorišta: sadnja cvijeća i čišćenje smeća. Nakon proljetnog odmora učenika, točnije 24. 4. obilježit ćemo Dan planeta Zemlje uključivanjem u akciju „Zelena čistka“ u kojoj će svaki razred očistiti dio okoliša škole. Eko grupa će biti zadužena za sadnju cvijeća.

Kao eko-grupa uključeni smo u razne eko projekte kao što su „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“. Tim projektom nastojimo prikupljanjem plastičnih čepova pomoći Udrudi oboljelih od leukemije i limfoma iz Čakovca.

Ove godine naša škola 5.10. predala je pet punih vreća plastičnih čepova. Hvala svim učenicima, roditeljima i učenicima koji su marljivo sudjelovali u akciji koja se nastavlja i dalje.

Uključeni smo i u projekt „Zeleni korak“ prikupljanjem starog papira. Imamo i posebne spremnike za odlaganje starih baterija.

Kao škola ekološki smo osviješteni i razvrstavamo sav otpad u posebne spremnike koji su postavljeni na svakom katu škole.

Od prošle godine naša škola ima i Eko-kutić. Veseli nas što sada imamo posebno mjesto u školi gdje možemo raditi i izlagati naše radove.

Akcija Eko skupine:
Plastičnim čepovima
do skupih ljekova

Rezanje vrpce prilikom
svečanog otvorenja
reciklažnog dvorišta

ZA LJEPŠI I ZELENIJI KLOŠTAR

Predstavnici eko-skupine naše škole, učenici Franka Marković, Lana Marković, Karlo Majsec i Ivor Levar sudjelovali su na svečanom otvorenju Reciklažnog dvorišta u Kloštar Ivaniću 9. ožujka 2017.

Učenici su tom prigodom doznali da će reciklažno dvorište u Kloštar Ivaniću raditi od 13. ožujka. Mještani će moći dovoziti sav razvrstani otpad: papir i karton, staklo, metal, plastiku, drvo, tekstil i odjeću, elektronske uređaje, ulja i masti, baterije i akumulatore, lijekove, lužine, kiseline, pesticide, boje, ljepila i smole, deterdžente, glomazni otpad i dr.

Doznali su i da je općina Kloštar Ivanić prva općina u Zagrebačkoj županiji koja ima Reciklažno dvorište. Svečanosti su nazočili brojni uzvanici iz društvenog i političkog života.

Reciklažno dvorište službeno je otvorio župan Zagrebačke županije Stjepan Kožić. Načelnik općine Željko Filipović rekao je kako je za Reciklažno dvorište za zeleniju i čišću općinu Kloštar Ivanić utrošeno više od milijun i dvjesto tisuća kuna. Također je istaknuo da su radovi izvršeni u ugovorenom roku, a trajali su od početka kolovoza 2015. do kraja listopada 2016.

Otvorenju Reciklažnog dvorišta nazočio je i saborski zastupnik Mihail Zmajlović koji je istaknuo važnost učenja djece o razvrstavanju otpada.

Svečanost otvorenja svojim su nastupom uveličala djeca Dječjeg vrtića Proljeće, koja su u sklopu programa demonstrirala odraslima kako reciklirati otpad.

Fašnik 2017.

LICE IZA MASKE

Svake godine krajem veljače stavljamo na lica maske i veselimo se biti netko drugi, neobičan, smiješan ili strašan. Tako je bilo i ove godine na Fašniku 2017. održanom 28. veljače u Pućkome domu u Kloštar Ivaniću. Zajedno s Dječjim vrtićem Proljeće priredili smo i izložbu maski. Na izložbi se mogao vidjeti široki izbor maski koji su učenici razredne i predmetne nastave izradili na nastavi likovne kulture i likovnim grupama. Na panoima i stolovima bile su predstavljene maštovite krinke naslikane spektrom boja temperama, pastelom i izrađene od kolaža. Živopisni prizori pokazali su veliku razinu kreativnosti sudionika Fašnika. Od izmišljenih likova do klaunova, gusara, liječnika, šeika, dimnjačara itd. nizale su se maske dvoranom koja je bila dupkom ispunjena radovima od slika do skulptura. Na ulazu izložbe dočekao nas je plakat s likom klauna koji je svojim širokim smiješkom nagovijestio posjetiteljima da ih u prostoriji očekuje mnoštvo veselja, humora i iznenađenja.

Lice iza maske: Nika Cvitković, 7. a

Katarina Gjurinski, 6. c

Lanna Cvitković, 8. b

Antonija Jerković, 8. a

Filip Brcko, 8. b

Marija Sušac, 8. b

Postav radova razredne nastave na stolovima

Izložbu su postavile cure iz 7. a

Roda

Roda ima crno i bijelo perje.

Ima dugačke noge, vrat i narančasti kljun.

Velika je ptica selica koja se hrani žabama.

Na dimnjaku gradi svoje gnijezdo.

Spava na jednoj nozi, a drugu uvuče u perje.

Glasa se samo klepetanjem.

Ima velika krila, a mali rep.

Dominik Međaković, 2. b

Veronika Bunjevac, 2. b

Lea Martić, 2. b

Roda ima crno-bijelo perje.

Ona je ptica selica.

Ima velika krila, a mali rep.

Ima dugačak vrat.

Noge i kljun su narančaste boje.

Spava u gnijezdu.

Ona je velika.

Radi stan na dimnjaku.

Hrani se žabama i zmijama,

a omiljena radnja joj je klepetanje.

Lea Martić, 2. b

Luka Đerek, 2. b

Klepeta i Malena

PRIČA O VJEĆNOJ LJUBAVI

Katarina Gjurinski, 6. c

Vjerojatno ste već čuli kako se i ovoga proljeća Klepetan vratio Malenoj. Lijepa je to priča kako svake godine netko dolazi s drugoga kraja svijeta tebi zbog ljubavi. Rode inače zajedno ostaju do kraja života, jer su brižne ptice. Ne mogu ni zamisliti kako je Klepetanu kada se ujesen mora oprostiti od svoje Malene... Vjerojatno mu je teško, ali će joj se vratiti u proljeće. Na sreću u mjestu Brodskom Varošu u Slavoniji stanuje obitelj Vokić, koja se o Malenoj brine već duži niz godina. Otkako je slomila krilo pa sve do danas, brižna obitelj s Malenom svake godine u nadi čeka Klepetana, a tada se svi dive tome prekrasnom prizoru neopisive ljubavi. Ne znam kako je Malenoj i

kako uopće uspijeva preživjeti zime bez svog Klepetana?

Njihova ljubav je sama po sebi nadahnjujuća, pa se o njoj priča u svakome dijelu naše domovine. Svake godine u medijima izvještaju da se Klepetan vratio. Plahe i brižne ptice su vjerojatno toliko povezane, da kada bi jedna uginula u kratkom roku, od tuge bi uginula i druga. Hvala obitelji Vokić što nam svojim primjerom pokazuje da su humanost i plemenitost vrline koje bi trebale krasiti i svakog od nas!

Ines Bijader, 6. a

ŠTO NAM JE DONIO USKRSNI ZEKO?

U mojoj obitelji Uskrs se tradicionalno obilježava. Na uskrsno jutro odlazimo na balkon vidjeti što nam je donio uskrsni zeko. Za uskrsni doručak jede se blagoslovljena hrana koju je svećenik posvetio prošlu večer. Jede se šunka u kruhu, pinca, mladi luk... Zatim odlazimo u crkvu na misu. Poslije mise idemo na ručak.

Svake godine smo kod nas na ručku ili idemo baki i djedu. Inače je kod nas običaj da se jede janjetina i francuska salata. Kasnije se zajedno družimo.

Jana Bočkaj, 4. b

Uskrsni plakat: Vizualni identitet

Pano s rodama, 2. b

USKRS U ŠKOLI

Kopnom i morem: Pano 1. b

Procvjetali pano
likovne grupe
razredne nastave

Vjesnici proljeća, 3. c

Patka sa šarenim jajima: Vizualni identitet

GALERIJA

Ana Ćuturić, 3. a

Grupni rad, 8. a

Karla Petrek, 1. b

Jana Piljek, 3. c

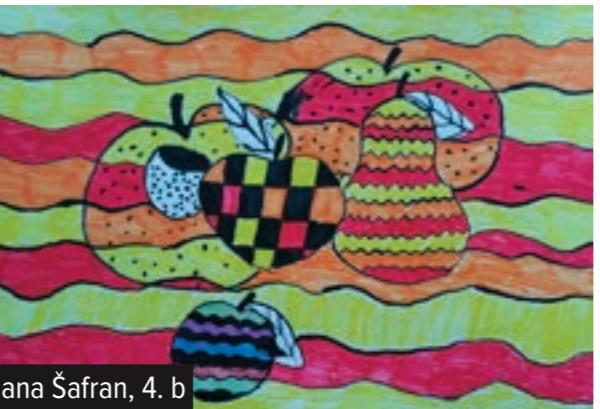
Stjepan Čosić, 8. c

Lovro Garić, 1. b

Nina Plantek, 1. b

Hana Šafran, 4. b

Hana Pavun, 4. b

Karlo Tučkorić, 4. b

Hana Šafran, 4. b

Mihael Tomas, 4. b

Jana Bočkaj, 4. b

SLIKA

Tara Brković, 4. c

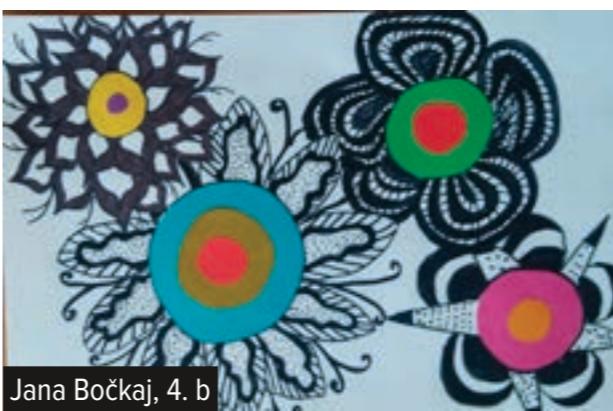
Jana Bočkaj, 4. b

Ivan Fugaš, 4. b

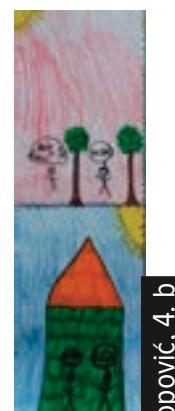
Hana Šafran, 4. b

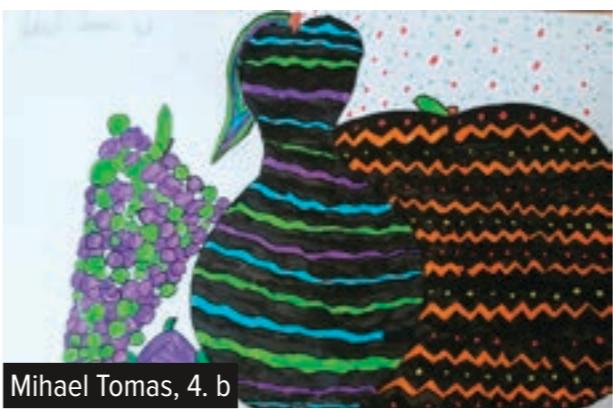
Jana Bočkaj, 4. b

Vizualni identitet

Vladimir Jakopović, 4. b

Mihael Tomas, 4. b

Franka Marković, 4. b

Mato Smolčić, 4. b

Hana Šafran, 4. b

14. svibnja: Majčin dan

Srca za mame

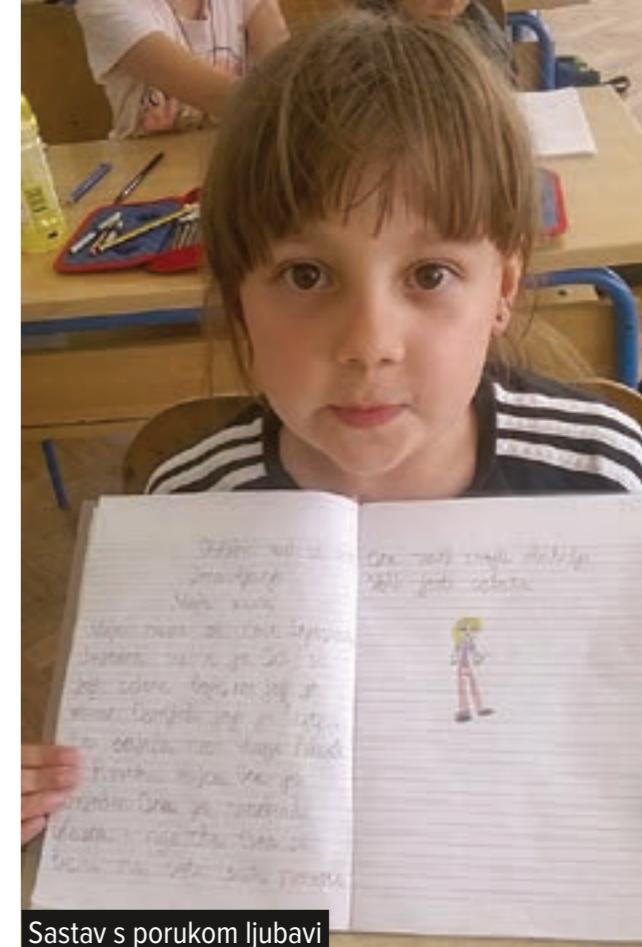
U povodu 14. svibnja kada se slavi Majčin dan, učenici 2. a odlučili su izraditi prigodne darove za svoje majke. Od kartona u boji oblikovali su srca, kvadrate, zvijezde, smajliće i druge oblike koje su objesili na lančić od lika. Svako srce ima na sebi nalijepljenu poruku, pa s natpisa čitamo:

Mama ti si najbolja, Volim mamu,
Mama, najviše te volim na svijetu
i druge.

PRODUŽENI BORAVAK - MAJČIN DAN

UČENICI
PRODUŽENOG
BORAVKA ŽELE SVIM
MAJKAMA SRETAN
NIJHOV DAN!

Mama, a ne roda

MOJA MAJKA

Moja majka ima nasmijano lice,
iz kojeg, srećom, ne rastu klice.
Kosa joj je kratka i crvenkasta,
a duša šarenkasta.
Oči su izražajne i smede,
i ima velike vjeđe.
Nos joj je mali i voli da se šali.
Usne crvenkaste i nasmijane,
dok su oči jako voljene.
Nije baš visoka,
ali njena ljubav je široka.
Odjevena je uvijek krasno,
ali odjeću ne plaća masno.
To je moja mama,
neka znade svatko,
ljubavi je puno njeno srce glatko.

Jana Bočkaj, 4. b

Poljubac majci od Bartola i Jane

Moja majka

Martina Podnar Bočkaj i njezina djeca

Dolazak prinove

Rođenje sestrice Gite...

Kada novi član obitelji stigne, jooj... Kada se rodi sve je lijepo, mirno. Ne plače puno, samo spava. No, kad malo poraste, sve je već drugačije.

Ja sam dugo htjela mlađu sestruru. Kada je mama zatrudnjela svi smo bili nestrpljivi i jedva čekali da se rodi. Kad je Gita stigla, bila sam najponosnija starija sekra na svijetu! Bila je tako medena, pufasta, mirišljiva, nježna i kao mala buhtlica. Prvih par tjedana samo je jela, kakala i spavala! A onda su krenuli grčevi i tu priča o slatkoći naše divne bebice završava... Grčevi - to je grozna stvar koja se događa bebama. Ne znam jel' više bebu boli trbuh ili njenu obitelj uši! Ili srce... od tuge što joj ne može pomoći. Ali, zna se ona i smijati, a taj osmijeh je nešto najslađe na svijetu. A kad se naglas nasmije, svi se smijemo s njom. I tako ona uveseljava naše dane. Sad počinje i puzati i istraživati sve oko sebe. Sve joj je zanimljivo, a i nama s njom. Veselimo se svakom novom danu i novim pustolovinama jer uz malu veselu vriskalicu, kao što je moja Gita, život je jedna veeeeelika pustolovina!!!

Jana Bočkaj, 4. b

Jana i Gita Bočkaj, 4. b

Mama, a ne roda:

Trudnica Martina Podnar Bočkaj

Gita u majčinom naručju

Nasmijana Gita
na ramenima starije sestre

RADOST U MOM SRCU

Volim zimu. Prve pahuljice snijega su za mene veliko iznenadenje. Svake godine braća i ja pravimo kule od snijega. Pobjednik je onaj čija je kula najveća. U toj igri uvijek sam gubitnik. Poslije snijega u mom vrtu pojavljuju se prve visibabe. Poslije cvatu šafrani i mirisne ljubičice. To me posebno veseli. Jučer su pravo iznenadenje izazvali pupoljci narcisa i zumbula, koje sam s mamom sadio prošle jeseni. Bila je to velika radost i ljubav u mom srcu.

Kristian Kovačić, 4. a

Sretan sam kad nekome pomognem. Veselim se kada su i drugi sretni. Volim biti sretan, a kada su drugi oko mene tužni probam ih razveseliti. Ne volim biti tužan. Vjerujem da i vi ne volite biti tužni, zato jedni druge razveselite. Doviđenja!!!

Hrvoje Pastuović, 4. a

Meni je radost lijepa riječ. Radost je za mene druženje s prijateljima, igranje društvenih igara, a ne svađa. Radost je baš divna, zato je u mojoj srcu. Kada se zajedno igramo, radostan sam puno. Volim biti radostan. Radost me usrećuje, radost je zabavna igra s prijateljima.

Ivan Mužević, 4. a

Ema Novosel, 3. c

Radost u mojoj srcu je ljubav, sreća i život. Ne mogu napisati koliko imam radosti u svojem srcu. Svoju radost svaki dan punim svojim sretnim životom i svojom jakom energijom kojom se brani svaki dan. Sretan sam što imam puno prijatelja, jer mi prijatelji stvaraju zlatna vrata u mom srcu koja se zovu „Radost u mojoj srcu“. Sretna sam što imam veliku radost, radost kao radost ljubavi i sreće. Volim kada se igram sa svojim prijateljima jer želim da mi radost bude veća.

Mia Majdek 4. a

Radost u mom srcu je na primjer: moja obitelj, moji prijatelji i zabavne igre.

Moje srce ispunjava škola. Zaključio sam da je moje srce zadovoljno s onim što imam.

Antonio Tomić, 4. a

Filip Ždero, 3. c

Mala sam i srce mi je puno radosti. Radost osjećam kada sam zdrava i vesela. Prijatelji mi ispunjavaju radost u srcu, jer ih jako volim. Mama i tata moja su najveća radost u srcu. Volim ih toliko da kada ih vidim osjetim pokraj sebe srce mi drhti od radosti. Melem za moje radosno srce je svaki novi dan koji je ispunjen veseljem, zdravljem, dobrom ocjenom u školi i velikom srećom za lijepim i veselim životom. Sve to je moje radosno srce.

Lucija Kurešić 4. a

Radost u mom srcu je kad nekome nešto pomognem ili mu nešto darujem. Ja se veselim dok od nekog dobijem dar. Najviše što volim je pomagati, jer kada nekome pomognem ili mu nešto darujem on meni otvorí vrata raja. Volim pomagati mami u pranju suđa, tati pomažem oko krava, svinja, kokoši itd. Sa tatom zajedno vozim traktor što me veseli, a seki uvijek pomognem oko domaće zadaće. Ali ipak najveću radost osjetim u svome srcu, kada dobijem odličnu ocjenu, jer znam da će moji roditelji biti sretni.

Mihail Bračko, 4. a

Radost u mom srcu je veselje, sreća, zdravlje, pomaganje, igranje itd. Jednoga dana pitao sam mamu, mogu li ići k prijatelju, mama mi je dozvolila. Toga dana bio sam jako sretan i čekao sam da dođem čim prije prijatelju da se igramo. Igrali smo se cijelo popodne i tako sam bio sretan ja i moj prijatelj. Što se tiče moje sreće i radosti kada je u pitanju zdravlje, tada sam najsretniji jer nisam često bolestan. Sretan sam kada mogu pomoći svojoj mami, jer je onda mama prije gotova sa svojim poslom, a ja sam sretan i radostan jer ima više vremena za mene.

Leon Kranjec, 4. a

Županijsko natjecanje:

Najbolji u engleskom, geografiji, povijesti, Crvenom križu i rukometu

Brončana
Viktorija Buković, 7. a

Predmet / područje	Učenici	Mentor
LiDraNo	Marta Novaković, 8. b -lit. rad Vilim Đura, školski list	Jasmina Mandić Vlasta Tolić
Hrvatski jezik	Marija Sušac, 8. b	Jasmina Mandić
Engleski jezik	1. Marta Novaković, 8. b Marija Sušac, 8. b	Ksenija Kahlina
Njemački jezik	David Filipović, 8. c	Biljana Šunjić
LIK	Natali Brcko, 7. a Nika Cvitković, 7. a Katarina Škrivanek, 7. c Karla Dramac, 8. a Antonija Jerković, 8. a Marija Sušac, 8. b Anja Slunjski, 8. b Dorian Piljek, 8. b Ivor Levar, 8. c Ana Vinković, 8. c	Vlasta Tolić
Matematika	Jana Bočkaj, 4. b Viktorija Vulinec, 5. b Katarina Gjurinski, 6. c Marin Kovačić, 7. b Stjepan Čosić, 8. c	Bogdanaka Surla Miljenko Petračić Martina Vrbanić Miljenko Petračić Martina Vrbanić
Biologija	Andrija Balenović, 7. c Viktorija Buković, 7. a Anja Slunjski, 8. b	Martina Sraka Martina Sraka K. Pavelić/B. Popović Horner
Fizika	Nino Mališ Dijanić, 8. b Stjepan Čosić, 8. c	Tomislav Pavković Tomislav Pavković

Županijski
prvaci u rukometu

Geografija	Slavko Čosić, 6. c Vjeko Ivaković, 6. a Petar Lauš, 6. a 1. Marta Novaković, 8. b Domagoj Pastuović, 8. a	Robert Vrbanić
Povijest	Benedikt Matijević, 7. b Doria Jakopčević, 7. b 3. Viktorija Buković, 7. a Karla Dramac, 8. a Vilim Đura, 8. b	
Tehnička kultura	Gabriel Hanžek, 5. a Roko Vulinec, 6. a Natali Brcko, 7. a Ivor Levar, 8. c	Sergej Pavlek Sergej Pavlek Tomislav Pavković Tomislav Pavković
Čitanjem do zvijezda	Gabrijela Baštjan, 6. c Anja Slunjski, 8. b Magdalena Brcko, 8. c	Antonija Borić
Rukomet /M	1. Ante Dolić, 5. c 1. Nino Ivaković, 5. c 1. Andro Ivaković, 6. a 1. Ivano Hodžić Mehjić, 6. a 1. Petar Lauš, 6. a 1. Patrik Košić, 6. a 1. Roko Vulinec, 6. a 1. Martin Zubatović, 6. c 1. Filip Karlo Jerković, 6. c	Tihana Češković
Pomladak CK-a	1. Valentina Šlipetar, 7. a 1. Anja Slunjski, 8. b 1. Nika Cvitković, 7. a 1. Natali Brcko, 7. a 1. Nika Rukavina, 7. a 1. Lucija Virić, 7. a	Martina Sraka

Srebrna
Marta Novaković, 8. b

Zlatne cure
Crvenog križa

Igrokaz

Gloria Fukač, 2. b

Jan Bedeković, 2. a

Pomoć proljeću

Cin-can-cin-can

KRTICA: Što to zvoni cin-can?

MRAV: Možda nam netko želi dobar dan.

VRABAC: Ili kaže da je u blizini panj.

KRTICA: Gdje je izvor zvonjave te?

MRAV: Još ništa... ali možda sazna se.

VRABAC: Nešto poput zvona blizu potoka je.

KRTICA: Ja ne mogu ostaviti posao svoj.

MRAV: Ni ja svoj.

VRABAC: Zar oklijevate pronaći izvor prekrasnoj melodiji toj?

(Vrabac je znatiželjan, no krtica i mrav nisu. Oni moraju raditi.

Vrabac ima vremena jer je nezaposlen.)

KRTICA: Sjeti se da smo se slučajno sreli.

MRAV: U tebi je znatiželje žar vreli.

VRABAC: A bili ste sa mnom istražili to zvono i obradovali se karameli.

KRTICA: O, da!

MRAV: Da, da, da!

VRABAC: Onda do potoka vodim ja.

(Čudnovati trio prilazi potoku.)

Cin-can-cin-can

KRTICA: Opet zvonce čujem.

MRAV: I ja, ali plan ne kujem.

VRABAC: Pssttt... Osluškujem.

(Dok vrabac osluškuje, krtica i mrav ispituju.)

KRTICA: Onda, čuješ li što?

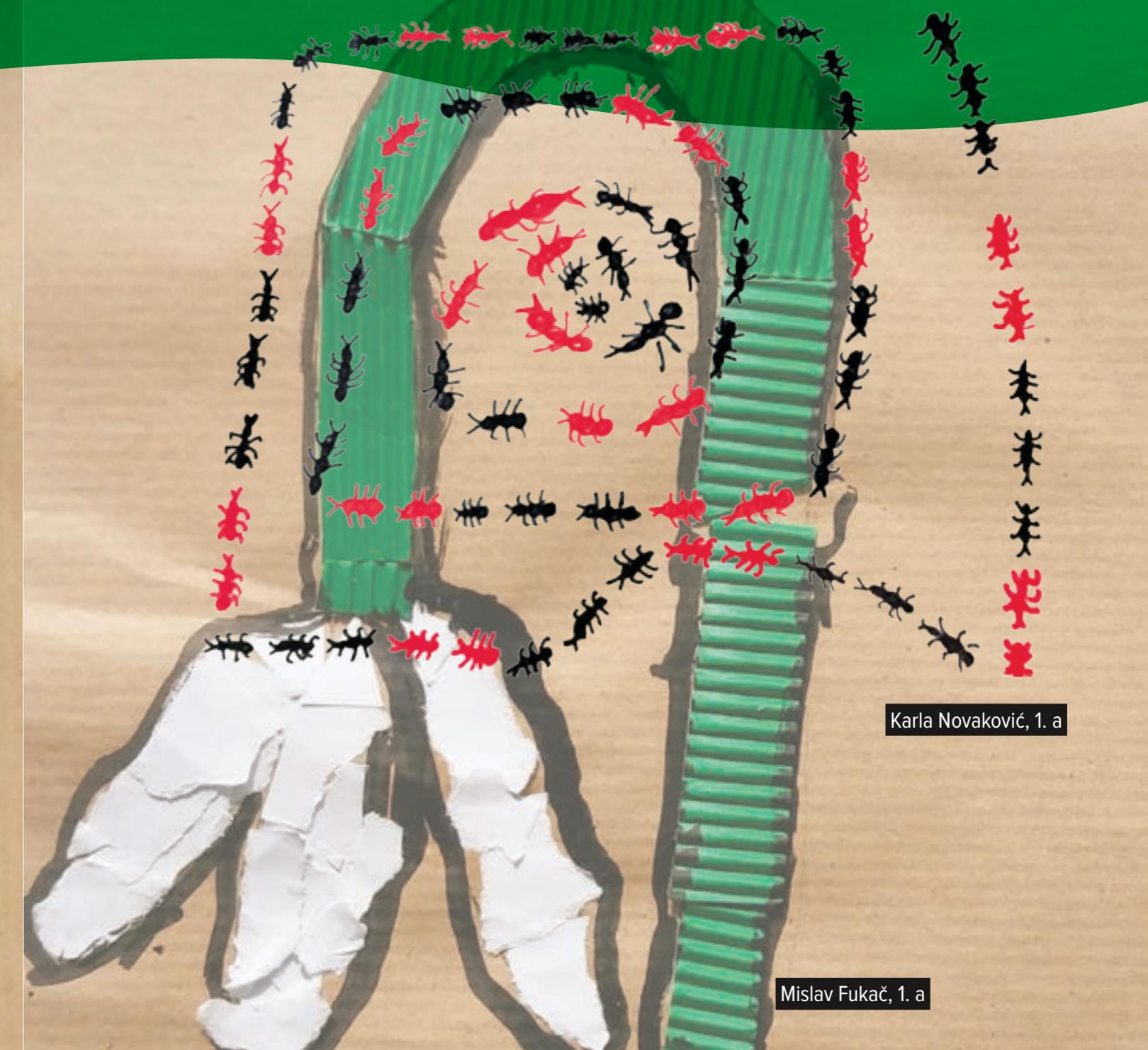
MRAV: Da, bilo što?

VRABAC: Čujem, iza stijene je zvono to.

KRTICA: Propinjemo se preko stijene.

MRAV: Joj, ništa ne vidim od tvoje sjene.

VRABAC: A ja, vidim i mjeseceve mijene.

Karla Novaković, 1. a

Mislav Fukač, 1. a

(Penjući se preko stijene, popiknu se i stropoštaju, ravno na tlo.)

KRTICA: Joj, jadna ja!

MRAV: Uh, boli me nožica!

VRABAC: Moja krilca.

(Trio se ustaje i otire prašinu sa sebe.)

VISIBABA: A, tu ste! Zvonim vam cijeli dan.

SVI: Mislite onako: Cin-can.

VISIBABA: Da. Morate mi pomoći, proljeće kasni jer nije sve pripravno.

SVI: Stvarno?

VISIBABA: Da. Zato nek' svatko odradi zadatok svoj. Krtice, napravi udubinu za smeće u koje će mrav donijeti sav šumski otpad. A neka vrapci svojom pjesmom razbude sunce, oblake, travu, cvijeće, životinje i drveće. Onda tek tada proljeće može doći.

(Svatko je otišao na svoju stranu i radovi su završeni 21. ožujka te su šumska bića i biljke slavili dolazak proljeća i njegove prirodne promjene.)

Dora Tomić - Babić, 4. b

Noć knjige

LIJEGA RIJEČ I ČAŠICA SMIJEHA

Noć knjige ove godine obilježili smo u školi 24. travnja. U sklopu programa koji je trajao od 18 do 20 sati ugostili smo **Krunoslava Božića**, pisca iz Ivanić Grada, autora brojnih knjiga za djecu i odrasle. Učiteljica Irena Noth i **Dragan Miščević**, književnik i umirovljeni učitelj hrvatskog jezika u našoj školi, vodili su književnu radionicu za svoje goste. S ciljem promicanja refrentne zbirke knjižničarka je organizirala kviz znanja za učenike.

U ugodnoj atmosferi, raspoloženi za razgovor o knjizi i čitanje započeli smo naše druženje s Dragom Miščevićem. Izmjenjivali smo iskustva, malo pisac, malo učenici, malo učiteljice, a malo njegova gošća i supruga **Branka Miščević**, naša umirovljena učiteljica razredne nastave. Program je protekao u ritmu - red smijeha, red čitanja. Bila je to večer lijepe riječi i čašice humora za laku noć.

Radionicu je vodila učiteljica Irena Noth, te ispričala vlastita iskustva i strahove pri susretu s Andrićevom "Knjigom". Dejan Balug, učenik 5.b razreda čitao je svoje pjesme i govorio o romanu koji piše. Kristina Klarić, učenica 5.a razreda podijelila je s nama svoja razmišljanja - čudi se kako ona voli čitati, a drugi u njenoj obitelji baš i ne! Druženje smo završili - naravno, smijehom i dogовором за novo druženje."

Mjesec hrvatske knjige
od 15. listopada
do 15 studenoga 2016.

RAZVIJANJE NAVIKE ČITANJA

Povodom Mjeseca hrvatske knjige sudjelovali smo u niz aktivnosti.

Osmi razredi uključili su se u online kviz za poticanje čitanja **Čitam sto na sat**. Učenici su osobito rado čitali roman Mira Gavrana *Ljeto za pamćenje*. Učenici su s učiteljicom Antonijom Borić prisustvovali završnoj svečanosti kviza u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu gdje je priređen prigodan program, između ostalog dramatizacija ulomaka iz romana *Ljeto za pamćenje*.

Međunarodni dan materinjeg jezika učenici razredne nastave u knjižnici su obilježili

sudjelovanjem u kvizu poznavanja knjižne djelatnosti. Sudionici kviza koji su trebali znati razliku između knjižnice i knjižare te književnika i ilustratora, nagrađeni su po jednim primjerkom Smiba.

I ove smo se godine uključili u natjecanje **Čitanjem do zvjezda**, a na Županijskom natjecanju koje je održano u OŠ Bartola Kašića u Zagrebu predstavljale su nas Anja Slunjski, Magdalena Brcko i Gabrijela Baštian.

Zagreb: Tjedan glazbe za mlade

RATOVI ZVIJEZDA

U gledalištu Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski

Sudjelovali smo na manifestaciji Tjedan glazbe za mlade koja se već tradicionalno, četvrti put za redom sredinom travnja održava u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Ove godine priredba se održavala na temu filmske glazbe Johna Williamsa „Ratovi zvijezda“. Priredbi su nazočili učenici četvrtih razreda, te nekolicina učenika viših razreda u sklopu terenske nastave. Glazbu iz ovog filmskog serijala izvela je Zagrebačka

filharmonija, pod dirigentskom palicom Dinka Appelta. Uz koncert ujedno je priređena i izložba učeničkih radova na glazbenu temu poznatog SF spektakla. Osim izvrsnom glazbenom izvedbom, koncert je obilovao i brojnim scenskim i vizualnim efektima, a prikazana je i video projekcija filma „Ratovi zvijezda“. Voditeljica terenske nastave bila je učiteljica glazbene kulture Danica Pergar.

Izložba učeničkih radova u atriju

KD Vatroslav Lisinski

Najmlađa koncertna publiku

Zagreb: Botanički vrt i balet Petar Pan u HNK

Dječak koji nije htio odrasti

Učenici predmetne nastave 9. svibnja 2017. posjetili su Zagreb u pratinji voditeljice Danice Pergar i učiteljica Suzane Lacković i Jasmine Mandić. Najprije su posjetili Botanički vrt, zelenu oazu u samom središtu Zagreba, gdje su uživali u razgledavanju cvjetnih nasada, egzotičnog bilja i stabala. Ručak je bio u McDonaldsu.

Potom su u HNK gledali balet Petar Pan. To je fantastična priča o dječaku koji nije htio odrasti. U baletnoj predstavi glavni likovi Petar Pan i Zvončica uvode nas u izmišljeni svijet pustolovina. Učenicima se svidjela izvrsna scenografija, kostimografija, koreografija, ali i cjelokupna izvedba. Učenici su bili oduševljeni predstavom, a nekima je ovo bio prvi posjet nacionalnoj kazališnoj kući.

Šetnja Botaničkim vrtom

Fantastičan svijet bajki, scena iz baleta

Petar Pan u zagrebačkom HNK

Ispred HNK u Zagrebu

Primili Svetu hostiju

Učenici trećih razreda naše škole 14. svibnja 2017. u Crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije primili su sakrament Prve svete pričesti. Župnik fra Drago Brglez pričestio je devetogodišnjake i dao im svetu hostiju. Pričesti su nazočili krsni kumovi, roditelji, rodbina i ostali župljani. Iz škole tu su bili razredi učiteljica razredne nastave Lidije Cerovečki, Jasmine Slivar i Kristine Borić.

Pričesti je nazočila ravnateljica Tatjana Bakarić.

3. a (učiteljice Lidije Cerovečki)

3. b i učiteljica Jasmina Slivar

3. c i učiteljica Kristina Borić

Blagoslov krizmanika

Svetu potvrdu primili su krizmanici osmih razreda naše škole u nedjelju, 21. svibnja 2017. godine. Svečanoj misi nazočili su osmaši, krizmani kumovi, roditelji, rodbina, uzvanici i žitelji Kloštra. Učenike je krizmao izaslanik sisačkog biskupa Vlade Košića, prečasni Dragutin Papić koji je i predvodio svetu misu. To su bili učenici 8. a, 8. b i 8. c, razrednika Ksenije Kahline, Sergeja Pavleka i Tihane Češković. Svečanosti je nazočila ravnateljica Tatjana Bakarić.

SAKRAMET SVETE POTVRDE
KLOŠTAR IVANIĆ 20. svibnja 2017.

8. a (razrednice Ksenije Kahline)

8. b i razrednik Sergej Pavlek

8. c i razrednica Tihana Češković

2. zagrebački obrtnički sajam

Odluka o budućem zanimanju

Obrtnička komora Zagreb ove je godine u suorganizaciji s Gradom Zagrebom i Zagrebačkom županijom organizirala **2. zagrebački obrtnički sajam** s ciljem poticanja upisa učenika u obrtničke i srednje strukovne škole i promocije obrtničkih zanimanja među mладim generacijama.

Na sajmu su majstori obrtnici i učenici obrtničkih i srednjih strukovnih škola s područja Grada Zagreba i Zagrebačke županije prezentirali razna obrtnička zanimanja.

Pred ulazom u Velesajam

Video prezentacija

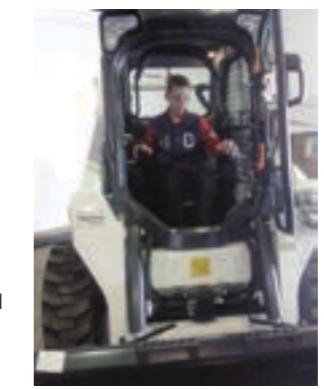
Pred štandom turističko ugostiteljske škole u Zagrebu

Leon Karo, 8. b možda će tatinim stopama kao soboslikar

Anja Slunjski, 8. b već se iskazala u oslikavanju zida u Producjenom boravku

David Vitković, 8. c želi biti vozač građevinskih strojeva

Karlo Majsec, 8. c isprobava zanimanje vozača kamiona

Učenicima osnovnih škola bilo je omogućeno da se i sami aktivno uključe u izradu obrtničkih proizvoda i poslova pojedinih struka te pobliže upoznaju s obrtničkim zanimanjima kao i mogućnostima školovanja.

U organizaciji Obrtničke komore i pravnog razrednika i pedagoginje svi učenici osmih razreda naše škole posjetili su sajam, u srijedu 26. travnja 2017.

Neki su učenici nakon uvida i uključivanja u rad pojedinih struka oduševljeno donijeli odluku o nastavku školovanja u jednom od obrtničkih zanimanja.

Promet u gradu

Putujmo avionom, autobusom i vlakom

Krajem travnja održana je terenska nastava pod naslovom Promet u gradu za učenike drugih razreda, uz stručno vodstvo. Posjetili smo Zračnu luku Franjo Tuđman, Autobusni kolodvor te Glavni (željeznički) kolodvor Zagreb.

Nakon razgledavanja učenici su slobodno vrijeme iskoristili za igru u parku, na spravama za vježbanje. Nakon toga uslijedio je povratak, najprije vlakom do Dugog Sela. Kupili smo karte za vlak, pronašli peron i kolosijek te se ukrcali. Od Dugog Sela do naše škole vozili smo se autobusom.

Putujmo vlakom

Ugodna vožnja željeznicom

Vožnja pokretnim stubama

U suvremenoj zgradbi aerodroma

Program sigurnosti djece u prometu

Tečaj vožnje i prve pomoći

U sklopu programa sigurnosti djece u cestovnom prometu 18. svibnja 2017. učenici razredne nastave slušali su predavanja o ponašanju u prometu te prve pomoći. Potom su prošli tečaj vožnje. Pomagali su im učenici i učenice osmih razreda. Radi se o programu prometne kulture za najmlađe Jumicor, pod pokroviteljstvom Zagrebačke županije i Općine Kloštar Ivanić. Najprije su slušali predavanje o sigurnosti pješaka u cestovnom prometu, a zatim su na prometnom poligonu, postavljenom na školskom igralištu, učenici samostalno upravljali vozilima na motorni pogon. Djeca su tako imala mogućnost iz perspektive vozača uočiti opasnosti cestovnog prometa. Njihovu sigurnost tijekom vožnje nadzirala je prometna policija i instruktori. Štitila ih je i zaštitna kaciga, pojaz te sigurnosni branici na poligonu. Učenici su sudjelovali i na radionicama "Osnove prve pomoći" koje su vodile Karmen Kovačić i Emina Majdek, bivše učenice naše škole, a sadašnje gimnazjalke. Po završenom tečaju sudionici su dobili potvrdu.

Promet su kontrolirali redari

Učenici su upravljali
vozilima na motorni pogon

Bajka

VILENJAK I SIROMAH

Nekad davno u šumi živio je vilenjak Robin. On je pomagao svim siromasima. Najsromasniji od njih bio je siromah Pavao. Njemu je Robin puno pomogao i postali su prijatelji. Svakog bi se dana družili, prepričavali strašne priče o vilama i vješticama koje navodno postoje.

Čarobni slap

Jednog **ponedjeljka** odlučili su krenuti na put i istražiti postoje li vještice i vile. Istog dana krenuli su s noge na nogu, kroz šumu pa u avanturu. Putovali su cijeli dan kroz grmlje i trnje dok nisu stigli do čarobnog slapa.

Sigurno se pitate kako to da starca i siromaha Pavla nisu boljele noge? Boljele su ih, ali kad su došli do čarobnog slapa starac se napije vode i dobije energije kao dječak. Napuniše oni sve boce kako im tijekom putovanja ne bi nestalo energije.

Šareno janje

Na pola puta sreli su šareno janje koje je prošlo kroz dugu. Janje ih uputi prema dugi gdje su navodno vidjeli vile. Kad su došli do duge, uistinu su tamo ugledali vilu po imenu Anrijeta. Anrijeta je s njima krenula dalje na put.

Utorak je, Anrijeta, Pavao i Robin stigli su do prvog sela koje se zvalo BFF. Predsjednice su bile Lukrecija, Ema i Nika. I one su krenule na put da vide te vještice, no starac Pavao se prepao mnoštva. Njih šestero nastaviše putovanje.

Vještice Salvia i Lavia

Srijeda je, svi su prenoćili u selu te rano ujutro krenuli dalje. U jedanaest sati već su bili u šumi gdje su stanovali dvije vještice Salvia i Lavia. One su stalno smisljavale paklene planove i kuhale otrovne napitke. U trenu kad su htjeli ući u kuću iskoče četiri žabe i zarobe Anrijetu, Niku, Emu i Lukreciju. Žabe su se zvali Ivan, Filip, Josip i Luka. Vilenjak i siromah smjesta popiju vode iz čarobnog slapa i dobiju energije.

No, da ne bi sve bilo lagano, izlete vještice i polju ih napitkom koji im je uzeo svu čarobnu vodu. Vilenjak i siromah se nisu predavalni već su žarko željeli oslobođiti svoje prijateljice od žaba. Pavao i Robin nisu znali da su žabe ustvari prinčevi koje su vještice začarale kako bi čuvale njihov hram.

Žabe - prinčevi

Cetvrtak je, vještice su pustile djevojke. Skupa s vilenjakom i starcem potjerale su ih kući. Žabe nisu htjele pustiti, iako su ih one preklinjale i molile, no ništa nije pomoglo.

Žabe, odnosno prinčevi, zaljubiše se u djevojke. Pobjegle bi istog trena kad bi znale kako? Kako? Kako? To je jedino pitanje.

Petak je i žabe su uspjele i krenule za njima na put. Nije važno kako su pobjegle, ali pobjegle su.

Vjenčanje djevojaka i prinčeva

U **subotu** su stigli kući, ali prinčevi su još uvijek žabe. Anrijeta, Ema, Lukrecija i Nika, pitale su žabe što one mogu učiniti da opet postanu prinčevi. Žabe su odgovorile da svaku žabu treba poljubiti prelijepa djevojka. Djevojke to učiniše i shvatise da su se zaljubile u žabljie prinčeve. Robin i Pavao su bili veseli jer su doživjeli avanturu za pamćenje. Dvije vještice su postale dvije predivne princeze.

Prošlo je mjesec dana otkako je sve sjelo na svoje mjesto. Pavao i Robin su otkrili da vještice i vile postoje, a Anrijeta, Ema, Lukrecija i Nika su se zaljubile i pronašle svoje prinčeve na bijelim konjima te se na kraju udale i postale princeze.

Nika Pajur, 3. c

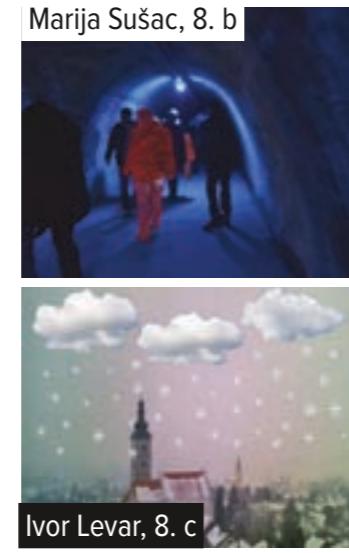
Ilustracije, Nika Pajur 3. c

Školsko i Županijsko natjecanje LIK 2017.

Najbolja likovnjakinja je Marija Sušac, 8. b

Prema bodovima stručnog suda prva tri mesta na školskom natjecanju LIK 2017. pripala su najboljim likovnjacima naše škole. Prva je Marija Sušac, 8. b, druga Karla Dramac, 7. c. a treći Dorian Piljek, 8. b.

Naime, naša škola i ove je godine krajem siječnja održala školsko natjecanje iz likovne kulture. Ovogodišnja tema bila je „Ritam svjetla, ritam boje“. Radovi desetoro učenika upućeni su na Županijsko natjecanje LIK 2017. koje se održalo u OŠ Pušča u istoimenoj općini. Iz naše škole na tom natjecanju sudjelovali su učenici: Karla Dramac i Antonija Jerković iz 8. a, Marija Sušac, Anja Slunjski i Dorian Piljek, 8. b, Ana Vinković i Ivor Levar, 8. c, Niko Cvitković i Natali Brcko, 7. a te Katarina Škrivanek, 7. c. Likovna tehnika bila je klasična i digitalna fotografija koju su učenici snimali mobitelom i slali elektronskom poštom. Zadana veličina bila je print u boji 13X18 cm te priprema za print dimenzija 30X40

Marija Sušac, 8. b

V. T.

ili 30X45 cm u 300 dpi rezoluciji. Fotografije su se vrednovale po boji, svjetlosti, ritmu, kontrastu, kompoziciji i kadriranju. Tema nije bila zadana, već je učenicima dozvoljena sloboda u njezinu izboru. Motiv je stoga mogao biti figurativan ili apstraktan. Boje su mogle biti tople i hladne, svijetle i tamne, oštре i podatne, mekane i tvrde. Posebnu pozornost trebalo je posvetiti bjelini svjetlopisa koja je po nekim teoretičarima umjetnosti velika šutnja, tišina u glazbi, pauza bez zvuka. Voditeljica LIK-a 2017. u našoj školi bila je učiteljica likovne kulture Vlasta Tolić, koja je zajedno s kolegama Jadrankom Ždero i Jasminom Slivar bodovala radove učenika. Prema riječima učiteljice Vlaste Tolić koja od petog razreda prati sveukupni rad prvakinje, Marija Sušac zaslужila je biti najbolja likovnjakinja naše škole.

V. T.

Hrvatsko kartografsko društvo

Volim mape

Hrvatsko kartografsko društvo i ove je godine organiziralo natječajnu izložbu Barbara Petschenik na temu „Volim mape“. Radi se o projektu Međunarodnog kartografskog društva koji nosi ime geografske koja je svoj radni i životni vijek posvetila prikupljanjem dječjih zemljovidova. Na toj bijenalnoj izložbi sudjelovali smo s radovima koje su naslikali učenici predmetne nastave na satovima likovne

kulture i likovne grupe. Naime, HKD bira ukupno 6 radova koji predstavljaju Hrvatsku na izložbi u zemlji domaćina međunarodne izložbe, a ove godine će to biti Washington. Nakon toga izabrani radovi trajno se pohranjuju u Muzeju kartografije u Kanadi.

V. T.

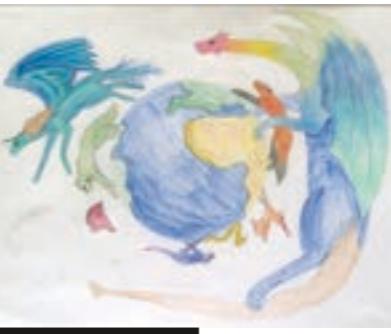
Margareta Trupeljak, 7. b

Ines Bijader, 6. a

Marko Orehović, 5. b

Ella Vađunec, 7. c

Anita Matić, 6. c

Karlo Majsec, 8. c

Viktorija Vulinec, 5. b

Ivor Levar, 8. c

Danijel Jelić, 8. b

VIJESTI

Dan Sunca

Važan izvor života

Učenici u produženom boravku likovnim radovima na asfaltu školskog dvorišta 3. svibnja obilježili su svjetski Dan Sunca. Također su s učiteljicom Natalijom Zovkić razgovarali o Suncu kao važnom izvoru života. Na temu Sunca kreativno su se izražavali i u učionici. Svoje radove izložili su u učionici na panou.

Udruga Prijatelji Kloštra Etnografska izložba

Etnografsku izložbu Udruge Prijatelji Kloštra posjetili smo 9. lipnja u prostorijama Pučkog doma u Kloštar Ivaniću. Radi se o zbirci uporabnih i ukrasnih predmeta iz prošlih vremena prikupljenih na ovom području.

PREDSTAVLJANJE ODJELA GLAZBENE ŠKOLE

Poziv na upis

Predstavljanje odjela glazbene škole OŠ Stjepana Basaričeka za učenike drugih razreda održano je 8. svibnja u našoj školi. Nastupili su i učenici naše škole: Niko Pajur 3.c na klasičnoj gitari, a Domagoj i Borna Jurički, 5.c na klarinetu. Svi zainteresirani pozivani su da ispunе prijavnicu te krenu na testiranje za upise u Glazbenu školu u Ivanić Gradu.

Domagoj i Borna Jurički,

5. c na klarinetu

Svirajte klavir

Nastup na klasičnoj gitari

Učenice za štandom

USKRSNI SAJAM U PUČKOME DOMU U KLOŠTAR IVANIĆU Pisano i risano

Učenice i učiteljice školske zadruge „Kloštar“ sudjelovale su u prodajnoj izložbi u Pučkom domu u Kloštar Ivaniću, u nedjelju 9. travnja. Na štandu su izložile radove nastale na satovima izvannastavnih aktivnosti naše škole: pisance i košare, ali i nakit i uporabne predmete. Istodobno se održavala i izložba Udruge Prijatelji Kloštra pod nazivom „Pisano i risano“.

Učenice na Uskrsnom sajmu

UOČI BOŽIĆA Kreativne radionice

U utorak 29. studenoga 2016. održane su božićne radionice. Naučili smo kako napraviti mirisni sapun, bojali smo stiropor kuglice i ukrašavali ih decoupage tehnikom. Izrezivali smo, savijali, oblikovali, lijepili i šivali papir, jutu, filc itd. Učitelji i učenici uživali su u kreativnom druženju.

Ukrašavanje kuglica od stiropora

Pametna ploča

Dolaskom pametne ploče u našu školu učenici usvajaju nastavne sadržaje na njima zanimljiviji i pristupačniji način.

Lidija Cerovečki

VIJESTI

Krk - Baška - Jurandvor

Kip sv.
Franje ispred franjevačkog samostana na otočiću Košljunu

Putevima Franjevaca

Na jednodnevni izlet Krk - Baška - Jurandvor učenici 6. a, b i c krenuli su 3. lipnja 2016. autobusom s razrednicima Vlastom Tolić, Matejem Miškovićem i Martinom Srakom te učiteljem Robertom Rajšićem i asistenticom Ivom Žmegač.

Na izletu smo obišli crkvu svete Lucije u Jurandvoru gdje smo vidjeli Baščansku ploču te Franjevački muzej na otočiću Košljunu koji čuva zbirku maketa brodova.

Preslikavanje mede na majicu

TEHNIKA PRENOŠENJA PRINTA Oslikavanje majica

Učenici prvih i drugih razreda na grupi Mali dizajneri upoznaju tehniku prenošenja printa sa transfer papira na tkaninu. Uvijek su im ručice uposlene ali vruće glačalo ipak ne diraju!

Drugaši ispred vatrogasnog vozila

U POVODU DANA SV. FLORIJANA Posjet vatrogasnoj postrojbi Ivanić Grad

U povodu Dana svetog Florijana 4. svibnja 2017. učenici 2. a, b i c razreda posjetili su vatrogasnu postrojbu Ivanić Grad gdje su im vatrogasci demonstrirali svoje vještine, a potom su i sami pokušali gasiti vatu.

Predavanje za djecu i roditelje

UDRUGA „MALI PRINC“ Prijatelji u igri i učenju

Udruga „Mali princ“ iz Ivanić-Grada provoditelj je projekta „Prijatelji u igri i učenju“. U školi braće Radića u Kloštar Ivaniću održali su početkom svibnja predavanje i radionicu za roditelje.

Luka Mandić, 3. b

Tena Dijanić, 3. a

PROJEKT: ČITAMO MI, U OBITELJI SVI Pun ruksak knjiga

Školska knjižnica svake godine provodi projekte poticanja čitanja u učenika. Ove školske godine odlučili smo pokrenuti samostalni projekt oslanjajući se na postojeći fond školske knjižnice uz manju pomoć izdavača koji nam je darovao ruksake. Prepuni zanimljivih knjiga ruksaci svaki tjedan "putuju" u novu

obitelj, a o čitanju knjiga učenici vode Dnevnik čitanja. Dakle, projekt je inačica HMŠK-ova projekta, izrađen na principima zajedničkog čitanja u obitelji i razgovora o knjigama, jer obiteljsko okruženje i čitanje unutar obitelji djeluje poticajno i stvara čitalačke navike kod djece.

Ispred Kazališta komedija

Dan škole i 145. godišnjica rođenja Stjepana Radića

PJESMA, PLES, PRIZNANJA I NAGRADE

Napokon kraj! - uzviknuli su s olakšanjem učenici naše škole u petak, 10. lipnja 2016., kada smo svečano proslavili Dan škole i završetak školske godine u sportskoj dvorani. Kao i svake godine priredili smo priredbu na kojoj su se predstavile

umjetničke grupe koje djeluju u ustanovi. Bila je to prilika da vidimo radove i postignuća recitatora, zbora, plesačica i ritmičarki, folkloruša i drugih skupina. Prvi put na pozornici prošetali su mali manekeni noseći modnu reviju za djecu uz taktove glazbe. Školska

zadruga te grupe Mali dizajneri i Izrada nakita na štandu su ponudili za prodaju svoje rukotvorine pa se tu moglo kupiti: sok od bazge, magneti u obliku bubamare, narukvice od perlica, šalovi oslikani batik tehnikom, glinene šalice i drugo.

U back stageu

Sudionici županijskih i državnih natjecanja s načelnikom Željkom Filipovićem i ravnateljicom Tatjanom Bakarić

Uvodna riječ ravnateljice Tatjane Bakarić

Panoe prigodnog sadržaja izradila je grupa Vizualni identitet. Uz natpise Dan škole i Ljetni praznici, na središnjem panou čitala se 145. godišnjica rođenja Stjepana Radića koju obilježavamo ove godine, jednog od braće Radića po kojima ime nosi naša škola. Priredbi su nazočili uz učenike i njihove roditelje, rodbinu i poznanike, svi učitelji i djelatnici škole, a od uzvanika načelnik općine Željko

Filipović, bivši ravnatelji Blago Šimić i Josip Đura i drugi. Program su vodili učenici Blaž Trnčić i Elena Dević iz 6.b. Program je u ime domaćina najavila ravnateljica Tatjana Bakarić koja je na kraju priredbe, uz načelnika, podijelila priznanja i nagrade učenicima i učiteljima koji su se istaknuli na županijskim i državnim natjecanjima.

Plesna točka

Ritmičarke na sceni

Najmlađa publika

Publika pozorno prati program

Pozornica s našim radovima

Katarina Škrivanek, 7. c uoči nastupa

Folklorušice Jana Šinjor i Dora Rigo, 6. a

Folkloruši s voditeljicom Kristinom Rešetar

NEBO JOJ JE GRANICA

Da je Marta Novaković prva i najbolja više nije vijest, nego uobičajena pojava, a iza takvog dosega stoji njezin neumoran rad i niz vrhunskih rezultata. Ta višestruka županijska i državna prvakinja i doprvakinja u geografiji već zarana u osnovnoj školi postala je ljubiteljica knjiga i enciklopedija i svega njihova učenja. Precizna, pedantna i temeljita kada je u pitanju bilo koji predmet potpuno se predaje zadacima. Ne postoji za nju prepreka, samo joj je nebo granica.

Ove je godine i županijska prvakinja iz engleskog jezika. Što je dobro, jer ako je kao u SF filmovima posjete izvanzemaljci kao vrsnu poznavateljicu Zemlje, da zna s njima izvrsno uspostaviti bliske susrete treće vrste. Ne treba

im ostavljati adresu, ovdje u Kloštru za Martu svi znaju.

Da će se Marta lansirati u znanstvenu orbitu, posve je sigurno, ali još nije odlučila koju će njezinu granu odabrat. To će joj zasigurno biti mnogo lakše nakon Opće gimnazije u Zagrebu gdje će osnovna znanja upotpuniti i proširiti novim spoznajama i vidicima. Jer, Martina je želja za znanjem nepresušna, što je dokazala pomicući granice i dižući ljestvicu neprestano za stubu više, zbog čega je već daleko dogurala. A kako je danas na snazi cjeloživotno učenje za prepostaviti je da će u budućnosti izgraditi piramidu znanja nebu pod oblake.

V. T.

Marta Novaković, 8. b
sprema se u
Opću gimnaziju u Zagrebu

BUDUĆI INFORMATIČAR

Dečko iz obitelji s petro djece Ćosićevih iz Kloštar Ivanića, samo nastavlja niz odlikaša među svojom braćom i sestrama. Uvijek kada učitelji dobiju u razredu nekoga od Ćosićevih, jamstvo im je da će to biti odlikaš bez preanca. Ne samo odlikaš, već i pristojan, dobro odgojen i susretljiv. Taj visoki osmaš nije visok samo fizički, već su mu visoki i dometi u učenju koje postiže. Svakom se predmetu daje maksimalno i bez ostatka, što bi se reklo matematički, a upravo je matematika jedna od jačih Stjepanovih strana i svih onih predmeta koji brojčanu apstrakciju imaju utkanu u svoju osnovu kao što su fizika i kemija. Također i umjetnički nadaren kao i njegove sestre Lucija i Antonija koje su na likovnim natječajima pobirale redom nagrade, tako je i on sudjelovao na školskim i županijskim natječajima LIK iz likovne kulture.

V. T.

Stjepan Ćosić, 8. c
ima razvijen smisao za humor

BISERI IZ UČIONICE

Zemlja ili Jupiter?

- Kako se zove glavni bog u Rimskom carstvu? - pita učitelj povijesti.
Učenik ne odgovara, pa mu učitelj priskače u pomoć:
To ime nosi i najveći planet.
- Zemlja – nato će učenik.

Krizna zona

Učitelj geografije pita učenicu:
- U kojoj vremenskoj zoni je Hrvatska?
- U kriznoj zoni.

Gljive

Kako se gljive hrane?
- pita učiteljica prirode.
- Popnu se na stablo i jedu – odgovara učenik.

HSS

Koju stranku je osnovao Stjepan Radić? – pita učitelj.
- Osnovnu školu braće Radića – odgovara učenica.

Performance,
scena iz filma Titanic:
Marija Tunaj i Ella Šepec, 8. b